

اُردو پنجابی لغتوں اور مقبالت پر مشتمل خوبصورت کلام

حُسنِ کلام

صَلَّىٰ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

پیر سیدنا حسین حشیشی آومی

روزنامہ ارضِ پبلکیشنز

اُردو اور پنجابی میں خوبصورت نعتیہ کلام

حسنِ کامل

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
صَلَّى عَلَیْهِ وَسَلَّمَ

پیر سید ناصر حسین حشتی سیالوی

۱۱۔ گنج بخش روڈ لاہور

042-7313885

نورِ رضویہ پبلیکیشنز

جملہ حقوق بحق ناشر محفوظ ہیں

نام کتاب	_____	حسن کامل <small>رحمۃ اللہ علیہ</small>
شاعر	_____	پیر سید ناصر حسین چشتی سیالوی
تعداد صفحات	_____	128
بار دوم	_____	اپریل 2005ء
کمپوزنگ	_____	ورڈز میکر
مطبع	_____	اشتیاق اے مشتاق پرنٹرز لاہور
ناشر	_____	نوریہ رضویہ پبلی کیشنز لاہور
کمپیوٹر کوڈ	_____	1N-98
قیمت	_____	Rs 70

ملنے کے پتے

نوریہ رضویہ پبلیکیشنز

11 گنج بخش روڈ لاہور فون: 7313885

مکتبہ نوریہ رضویہ

گلبرگ اے فیصل آباد فون: 626046

اللَّهُ
مُحَمَّدٌ
وَالصَّلَاةُ
وَالسَّلَامُ

مَوْلَانِي صَلِّ وَسَلِّمْ دَائِمًا أَبَدًا
عَلَىٰ خَيْرِ الْخَلْقِ كُلِّهِمْ
مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْكَوْنَيْنِ وَالْقَلْبَيْنِ
وَالْفَرِيقَيْنِ مِنْ عَرَبٍ وَمِنْ عَجَمٍ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

فہرست

- ۹ نہیں ممکن ہو لفظوں میں بیاں تیری ثناء مولا (حمد باری تعالیٰ) *
 ۱۱ جو کچھ آپ دے سینے وچ اے *
 ۱۲ سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے سرکار دے *
 ۱۳ آپ کی شانِ کریمی کا کنارہ ہی نہیں *
 ۱۵ کاش میں اُن کی گزرگاہ کا ذرہ ہوتا *
 ۱۶ میرے آقا میرے مولادی صورت کیسی ہووے گی *
 ۱۸ طوفاں دیاں گلاں نہ کنارے دیاں گلاں *
 ۲۰ اک گدا میں نہیں اُس گلی دا ہے گدا سب خدائی نبی دی *
 ۲۱ دساں تینوں بیلیاں میں شان کی مدینے دی *
 ۲۲ ہن اپنی بدل چال مدینے دی گلی اے *
 ۲۳ طوفان وچ کنارہ دنیا تے ہو رکون ایس *
 ۲۶ آپ کا دربار ہے اُونچا نہ بول *
 ۲۷ ہم بے کسوں کی کرنے کو امداد آ گیا *
 ۲۸ مصطفیٰ مجتبیٰ میرا سوہنا نبی *
 ۲۹ آیا نبی دا ڈولارا چمک پیا جگ سارا *
 ۳۰ اسیں منگتے ترے دربار دے *
 ۳۱ ویکھیں جہاں ڈولیں ناں *

- ۳۲ یوں غلاموں صدا کیجیے *
 ۳۳ ہمسر میرے حضور کا آیا کوئی نہیں *
 ۳۴ اُن کی یادوں کے پُر سکوں لمحے - غم زدوں کو قرار دیتے ہیں *
 ۳۵ کتنا چاروں طرف اندھیرا ہے راہ مشکل ہے دُور جانا ہے *
 ۳۶ گیت گاسرکار دے توں گیت گاسرکار دے *
 ۳۷ ہے چنگی یا مندی گزر جانی آخر ہے بہتر کہ ایہنوں سجا کے گزارو *
 ۳۹ اوہ لُج پال سوہنا چالکیاں نبھاوے *
 ۴۱ جیہڑا اک واری ویکھ کے آوے *
 ۴۳ بی بی آمنہ دے چناں دل جانیاں *
 ۴۵ رحیم بھی سے کریم بھی ہے جو حق نما ہے وہ مصطفیٰ ہے *
 ۴۶ شہباز جتی لُج پال (منقبت) *
 ۴۷ بزم محبوب خدا میں پیار سے *
 ۴۸ ایہہ نیا چن دی سارے جہاں تے روشنائی اے *
 ۵۰ محفل والیو محفل دے وچ کھوہ اکھیاں دے جون دیو (ہجر) *
 ۵۱ آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں *
 ۵۳ نیت روز ایہو منگنا لکھ وار دُعا کر کے *
 ۵۴ اکھیاں دے اٹھرو کہندے نے ہن بن بن کے پھوہاراں نبی نبی *
 ۵۵ سوہنے سد یادینے میری عید ہوگی *
 ۵۶ فرش کی زینت عرش کے تارے *
 ۵۷ رکھیاں نے آساں پورے سال دیاں *
 ۵۹ اِس بے مثال نعت دے دیوان دے بغیر *
 ۶۱ آنکھیں ہوں اشکبار تو لب پر ثناء رہے *
 ۶۲ مکاں توں لامکاں تیکر حکومت مصطفیٰ دی اے *
 ۶۴ پکا و پلا پر خیالی نہ ہووے *

- ۶۵ سوہنے نال نیوں لانیوں لانیوں لا *
 ۶۷ اپنے قدماں وچ بلا لو ہون آساں پوریاں *
 ۶۹ حد کر گئے نے کمال کر گئے نیں *
 ۷۱ طوفاں میں بلا کی شدت ہے اور کشتی بھی طوفان میں ہے *
 ۷۳ خدایا کوئی پیدا سامان کر دے میں ہو واں سویرے سویرے مدینے *
 ۷۵ جو کجھ آپ دی ذات اچ رکھیا *
 ۷۶ جہدے دل دے وچ آقا داپیار ہندا اے *
 ۷۸ ہو واں نال دوستی بنا کے کدی رکھاں میں *
 ۸۰ گرتا سنبھلتا آپ کے کوچے میں آ گیا *
 ۸۲ میں جگنو محبت کے جو لایا تیرے در سے *
 ۸۴ قطرے سے مرے دامن خالی کو بھر دیا *
 ۸۵ کر جو تینوں کنڈ گئے نیں *
 ۸۶ نہ مینوں چچا حسین کوئی نہ نازاں والے صنم دی لوڑاے *
 ۸۸ تیرے عشق میں بسر ہو میری ساری زندگانی *
 ۸۹ نعت میرا ہتھیار نعت میرا ایمان *
 ۹۱ بخشے نے اللہ سوہنے سارے خزانے تینوں *
 ۹۳ ویکھ لوں کاش میں بھی مدینہ ورنہ جینا بھی جینا نہیں ہے *
 ۹۴ جے آویں طبیب اک واری مل جاوے شفا بیماراں نوں *
 ۹۵ دروداں دی مہکار ساہواں دے وچ اے *
 ۹۷ جے پیار ہووے دل وچ تصویر ضروری نہیں *
 ۹۹ میرے مولا کی قدرت کی حد ہی نہیں *
 ۱۰۲ مصطفیٰ کے دیوانے کب کسی سے ڈرتے ہیں *
 ۱۰۴ ذرا کر لیئے التجاواں اکٹھیاں *
 ۱۰۶ اکھاں تھک گئیاں ہنجومان نوں ڈول ڈول کے *

- ۱۰۸..... ٹینکاں دانہ توپ تلوار دازمانہ اس *
۱۰۹..... محشر میں کوئی اُس کا مددگار نہ ہوگا *
۱۱۰..... شانناں رب نے ودھائیاں مدینے دیاں *
۱۱۲..... ملا بے کسوں کو سہارا مدینہ *
۱۱۴..... جو کچھ آپ دے سینے وچ اے *
۱۱۵..... سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے سرکار دے *
۱۱۷..... زندگی حضور دی اے پیار پیار پیار *
۱۱۹..... اللہنوں رسولوں وچوں پیار یا *
۱۲۱..... میرے سرکار میرے لچ پال کدی آدیکھو میرا حال *
۱۲۳..... حال دوہائی لب تے آئی *
۱۲۴..... بن کے نور خدا مصطفیٰ آگئے *
۱۲۶..... توں اللہ دار رسول اس رسول مقبول اس *
۱۲۷..... میں سانول تو صدقے میں سانول توں واری (ہجر کافی) *

حمد باری تعالیٰ

نہیں ممکن ہو لفظوں میں بیاں تیری ثناء مولا
کہ تیری شان ہے فہم فراست سے ورا مولا

ترتیب عظمت کے گاتے ہیں یہ پر بت روز و شب نغمے
تری مدحت میں ہیں رطب اللساں ارض و سما مولا

ترے محبوب کی اُمت پہ ہیں مشکل تیری گھڑیاں
کرم کر ہر قدم پہ ہے نئی کرب و بلا مولا

تو ہی معبود بھی موجود بھی مقصود بھی سارے زمانے کا
تو ہی خالق تو ہی مالک تو ہی رازق ہے یا مولا

تری لاریب ہستی پر شبہ ہو ہی نہیں سکتا
گواہ تیرے جب ٹھہرے محمد مصطفیٰ مولا

ترا ہی نام لینے سے بنی بگڑی ہے ناصر کی
ہے تو ہی مستقل حاجت روا مشکل کشا مولا

نعت شریف

جو کچھ آپ دے سینے وچ اے اوہ لوح دے آئینے وچ اے
 جتنے وی کوئی عاشق مردا! ہندا دن مدینے وچ اے
 اکو ای تے رحمتِ عالم سچا لعل خزینے وچ اے
 ڈبے کیوں سفینہ میرا خود لچ پال سفینے وچ اے
 خوشبوواں دا کوئی خزانہ آپ دے پاک پسینے وچ اے
 جو چڑھیا حسنین دے بیڑے اوہ محفوظ سفینے وچ اے
 آپ دا اسمِ گرامی و سدا دھڑکن دے سازینے وچ اے

میں جتھے وی ہوواں ناصر

میری سوچ مدینے وچ اے

نعت شریف

سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے سرکار دے

دل تے دولت کیہ اے سجنوں ایہہ جانناں وی واردے

جس دم آیا کملی والا ہو یا نور اُجالا

ہر کوئی مقصد پا گیا اپنا کیہ اونی کیہ اعلیٰ

آجاون اوہ محفل اندر جو پیاسے دیدار دے

جس ویلے تشریف لیایا کل عالم دا والی

دھیانوں وی عزتاں ملیاں بھر گئے کاسے خالی

قدسی آئے کرن نظارے فلکاں توں سرکار دے

جنت وچوں حوراں آنیاں آج تے بنھ قطاراں

اپنے رنگ خزاواں بدلے لڈیاں پان بہاراں

آمنہ پاک دے گھر وچ ویکھو جلوے چمکاں مار دے

دائی حلیمہ دی اسواری پانکلاں پاندی جاوے
 جتھے رکھے قدم اوہ اپنا سکے ہوون ساوے
 ہر طرفوں پئے ہلے آون جنت دی گلزار دے

ایویں تے نہیں گیت سناندا اوہدے کل زمانہ
 ہے لچ پال ازل توں ناصر حسن حسین دا نانا
 رتے کون سنا سکدا اے دو جگ دے مختار دے

نعت شریف

آپ کی شان کریمی کا کنارہ ہی نہیں

آپ سے بڑھ کے کوئی اللہ کو پیارا ہی نہیں

اب بھی جبریل یہی کہتے نظر آتے ہیں

آپ سا کوئی حسین اور ستارا نہیں

دیکھ قرآن میں کیا کیا انھیں القاب دیئے

نام لے کر تو خدا نے بھی پکارا ہی نہیں

جس طرف آپ گئے قرآن بھی پیچھے آیا

یوں کسی اور پہ قرآن کو اتارا ہی نہیں

دیکھا خالق کو مگر بہکی نظر بھی نہ تری

کون دیکھے یوں کسی آنکھ کو یارا ہی نہیں

یہ حقیقت ہے کہ ناصر میرے جیسوں کو

جز مدینے کے کہیں اور گزارا ہی نہیں

نعت شریف

کاش میں اُن کی گزرگاہ کا ذرّہ ہوتا
جب گزرتے تو کبھی نعلین سے لیٹا ہوتا

شہر طیبہ کا خدا مجھ کو بناتا باسی
تیرے قد میں شریفین میں بیٹھا ہوتا

نعت کہنے کا مزا لیتا میں حساں کی طرح
میں نے اے کاش تمہیں آنکھ سے دیکھا ہوتا

تو لگاتا نہ کبھی فتوے یوں دیوانوں پر
تو نے جالی کو جو اک بار ہی چوما ہوتا

تیرے ہوتے جو جنم لیتا مدینے والے
تیرے حسنین کریمین سے کھیلا ہوتا

جیتے جی ملتیں مجھے جنت کی نویدیں ناصر
دور میں نے بھی اگر آپ کا دیکھا ہوتا

نعت شریف

میرے آقا میرے مولا دی صورت کیسی ہووے گی
جو دشمن داوی دشمن نہیں محبت کیسے ہووے گی

عمر تے مرتضیٰ آئے جہنوں ویکھن قرن اندر
جے ایہہ رتبہ اے دُوری داتے قربت کیسی ہووے گی

ہنیرے کالیاں راتاں تے تنہائیاں نے کیہ کہناں
جہدے وچ مصطفیٰ آئے اوہ تربت کیسی ہووے گی

جواں دی اُن چھنی روٹی تے دوویلے گزارا اے
شہنشاہ دی جے ایہہ شان ایں حکومت کیسی ہووے گی

جہدے ہر اک گدادے لئی ارم وچ باغ مہکے نے
جتھے آقا نے رہنا ایں اوہ جنت کیسی ہووے گی

جہدی عظمت دیاں دتیاں گواہیاں آپ خالق نے
نبی دی پاک اُس بیوی دی سیرت کیسی ہووے گی

ہزاراں سامنے ڈٹیا سی اک کرب و بلا اندر
نبی دے اُس نواسے دی شہادت کیسی ہووے گی

عبادت بن گئی جہدی ادا سارے غلاماں لئی
نبی ایسا اے جے ناصر نبوت کیسی ہووے گی

نعت شریف

طوفاں دیاں گلاں نہ کنارے دیاں گلاں
کردے رہو آقا دے سہارے دیاں گلاں

سرکار بلا لہندے نے اُس منگتے نوں فوراً
کردا اے جو آقا دے دوارے دیاں گلاں

کردے نے ہنیرے تے سویرے دھوئیں رل کے
اُس زلف معبر دے ہلارے دیاں گلاں

اوہ چہرہ لوے دیکھ جے کوئی فیر نہیں کردا
خورشید دیاں چن دیاں تارے دیاں گلاں

اللہنوں مناؤنا ایس تے پھر آقا نوں مناتوں
من دا اے خدا پاک پیارے دیاں گلاں

جس دن توں میں ویکھ آیاں واں طیبہ دی گلی نوں
ہر شعر مرا کردا نظارے دیاں گلاں

آقا دیاں نعتاں دا صلہ ملیا اے ناصر
بھل گئیاں نے رانجھے تے ہزارے دیاں گلاں

نعت شریف

اک گدا میں نہیں اُس گلی دا ہے گدا سب خدائی نبی دی
 کوئی ہے جس دے لب تے نہ ہووے اوکھے ویلے دوہائی نبی دی
 اوہدے گھروچ نہیں رہندے ہنیرے او تھے رہندے ہمیشہ سویرے
 رب نے اوہدے مقدر سجائے جہنے محفل سجائی نبی دی
 ہون افلاک یا عرشِ اعلیٰ سب دا وارث مرا کملی والا
 عرشاں فرشاں تے محشر دے تیکر رب حکومت بنائی نبی دی
 فیض پایا اے نبیاں تے ولیاں کھڑیاں نعلین نوں چم کے کلیاں
 چن سورج ستارے وی چمکے منگ کے روشنائی نبی دی
 میری سخاں پسند جے توں پچھنائیں پھرتوں سن لے اے ایہہ مینوں پسند اے
 دے کے ہر چیز تے منگ لواں میں رب دے کولوں گدائی نبی دی
 دن قیامت دے نبیاں نے کہنا ساری مخلوق نوں غیری غیری
 اُس دیہاڑے خدا تیک ہونی سونہہ خدا دی رسائی نبی دی
 مصطفیٰ دے غلاماں دا ناصر اُس گلی توں وچھڑنا ای موت اے
 خشک کھجیاں دے ویکھے تنے وی جھل نہیں سکدے جدائی نبی دی

نعت شریف

دساں تینوں بیلیا میں شان کی مدینے دی
 زندگی مدینے دی تے موت وی مدینے دی
 سوہنے کولوں دُور ہن پل وی نہیں لنگدا
 ایہو ای دُعا اے ہور کجھ وی نہیں منگدا
 ہر سال ہوندی رہوے حاضری مدینے دی
 آقا دے دوارے دی سوالی کائنات اے
 اک واری جہنے وی گزاری اوتھے رات اے
 اوہنوں کدوں بھلنی ایں روشنی مدینے دی
 جدوں وی مدینے ولوں حاجی کوئی آندا اے
 دل اوہدے پیراں وچ وچھ وچھ جاندا اے
 پچھدا اے اوہدے کولوں ڈاڑی مدینے دی
 غیراں دے دوارے تے ٹھکانے چھوڑ دتے نے
 ناصر ہن لکھنے میں گانے چھوڑ دتے نے
 ہن کیتی رکھنی ایں شاعری مدینے دی

نعت شریف

ہن اپنی بدل چال مدینے دی گلی اے
رو رو کے سنا حال مدینے دی گلی اے

اُج خالی کسے چیز توں وی پلہ نہ سمجھیں
خودنوں توں کسے موڑتے وی کلا نہ سمجھیں

سوہنا اے تیرے نال مدینے دی گلی اے
اُس شہر دا ہر ذرہ نظر آوے نگینہ

کیا بات مدینے دی مدینہ ایس مدینہ
لج پالاں دی لج پال مدینے دی گلی اے

111106

شاہی دا طلب گار نہ دولت دا پجاری
 جنت وی ہے اُس شخص توں خود صدقے تے واری
 دیکھی جہنے ہر سال مدینے دی گلی اے

ٹٹنا نہیں سوا اس دے جدائیاں دیاں داغاں
 اکھیاں وچ کر لے ذرا ہنجواں تھیں چراغاں
 بس دیوے ایہو بال مدینے دی گلی اے

دنیا تے جہدی سن دا کوئی بات نہ ہووے
 جس بندے دی ناصر کوئی اوقات نہ ہووے
 چھڈ دی اے اوہنوں پال مدینے دی گلی اے

نعت شریف

طوفان وچ کنار دنیاتے ہور کون ایں
اللہنوں سب توں پیارا دنیاتے ہور کون ایں
سرکار نوں پکارو جس وقت کشتی ڈولے
آقا دا نام نامی بند مشکلاں دے کھولے
جہدے یارناں دا نعرہ عین جاوے غم دا چارا
..... دنیا تے ہور کون ایں

کدی ویکھو رب دے گھر چوں بتاں نوں توڑ دیوے
چاہوے تے ڈبا سورج فی الفور موڑ دیوے
چن کر کے پارا پارا اوہنوں جوڑے جو دو بارا
..... دنیا تے ہور کون ایں

جہنوں حلیمہ تیری غربت تے ترس آیا
تیرے گھر نوں آ کے چہنے باغِ ارم بنایا
رتے ایچ سب توں بھارا جو دو سخا دا دھارا
..... دنیا تے ہور کون ایں

چمڑے دا جس دا بستر ہتھ نال کپڑے سیوے
خود تاجدار ہو کے بھکھیاں دا سائیں تھیوے
خالق دے جلو یا ندا اوہدے بناں نظارا.....!

.....دنیا تے ہور کون ایں

ناصر کدی نہیں رہندا کشکول میرا خالی
اللہ دا شکر اے میں آں سرکار دا سواہی
جہدا ہے سخی دوارا اوہدے باجھ نوری تارا

.....دنیا تے ہور کون ایں

نعت شریف

آپ کا دربار ہے اُونچا نہ بول یہ بڑی سرکار ہے اُونچا نہ بول
 عشق کی دنیا میں اہل عشق کا ہاں یہی معیار ہے اُونچا نہ بول
 آپ ہیں آرام فرما اس جگہ آپ سے گر پیار ہے اُونچا نہ بول
 جانتے ہیں وہ ترے اندر کی بات بولنا بیکار ہے اُونچا نہ بول
 عشق میں چلتے ہیں سارے سلسلے جیت ہے یا ہار ہے اُونچا نہ بول
 چیخنا اور وہ بھی بزمِ یار میں یہ کہاں کا پیار ہے اُونچا نہ بول
 سانس بھی آہستہ لے اس شہر میں عشق کی تکرار ہے اُونچا نہ بول
 کاٹ کر رکھ دے نہ فصلِ بندگی یہ زباں تلوار ہے اُونچا نہ بول

کوچہ سرکار ہے ناصر یہاں

تجھ کو چپ درکار ہے اُونچا نہ بول

نعت شریف

ہم بیکسوں کی کرنے کو امداد آ گیا
 میلاد کر لو صاحب میلاد آ گیا
 اولادے لے کے جائے گا صدقہ حضور کا
 محفل میں جو بھی آج بے اولاد آ گیا
 مشکل نے گھیرا جس گھڑی آنکھوں کے سامنے
 آیا مدینہ تو کبھی بغداد آ گیا
 آنسو نکل کے چل پڑے شہر حبیب کو
 روضہ مجھے حضور کا جب یاد آ گیا
 ہوگی اُسے نہ پھر کبھی کوئی خوشی نصیب
 جو محفلِ رسول سے ناشاد آ گیا
 ناصرِ دَرِ رسول سے خالی نہیں گیا
 کرتا ہوا جو اونٹ بھی فریاد آ گیا

نعت شریف

مصطفیٰ مجتبیٰ میرا سوہنا نبی
 دلبر و دل رُبا میرا سوہنا نبی
 عشق دی ابتداء ہوئی جہدی ذات توں
 حسن دی انتہا میرا سوہنا نبی
 پھر توں سمجھیں خدا نے وی ہاں کر لئی
 جس گھڑی من گیا میرا سوہنا نبی
 میں برے توں برا میں خطا ای خطا
 ہے عطا ای عطا میرا سوہنا نبی
 عیسیٰ دیندے گئے جہدیاں خوشخبریاں
 انبیاء دی دُعا میرا سوہنا نبی
 پھر کسے پھل دی وی ناں ضرورت رہی
 اس طرح مہکیا میرا سوہنا نبی
 اُچے ہو گئے یتیمان دے سزاں لئی
 دے گیا حوصلہ میرا سوہنا نبی
 جہدے درتوں حسیناں اداواں لئیاں
 ہر حسیں توں جدا میرا سوہنا نبی
 فرش توں پا کے ٹریا لباس بشر
 عرش تے چمکیا میرا سوہنا نبی
 تختاں تاجاں تے ناصر میں تھکدا ای نہیں
 جے بنا لے گدا میرا سوہنا نبی

نعت شریف

آیا نبی دا دُولارا چمک پیا جگ سارا
 ہر کوئی اُس دے نوروں بنیاں چن ہووے یا تارا
 پیا کعبہ کردا مجرا اے جہدے آمنہ پاک دا حجرہ اے
 شیطاناں دا دُنیا اُتوں ہو یا ختم اجارا
 کسے منگتے ہن نہیں تھڑنا اوہدے آکھے سورج مڑنا
 اوہ آیا اے جہنے کرنا چن نوں پارا پارا
 آج مل گیا چین پیماں نوں اوہ لہہ گیا لعل حلیمیاں نوں
 جیہڑے لعل دا محشر تیکر رہنا ایں چکارا
 جدوں سوہنا جگ تے آیا اے کعبے دا بھاگ جگایا اے
 ٹکڑے ٹکڑے ہر بت کیتا کر کے فقط اشارا
 جیہڑے محفل دے وچ آئے نے ایہہ خود سرکار بلائے نے
 پیارا پاک نبی دا لگدا رب توں بڑا پیارا
 ڈٹھا جو صدیق اکبر نے ڈٹھا جیہڑا مولا حیدر نے
 ناصر شاہ آج دیکھن آئے عاشق اوہو نظارا.....

نعت شریف

اسیں منگتے ترے دربار دے
 منگتیاں نوں ویدار دے
 اپنی قیمت آپے دسدا۔ ہر موسم وی کھڑ کھڑ ہسدا
 جدوں آقا زلف سنواوا دے.....
 اوتھے جھکدی سب دی دھون ایں کوئی سلطان سکندر کون ایں
 اوتھے دم نہیں ملائک مار دے.....
 اُچے محل دکاناں وے۔ تگدے نہیں غلاناں وے
 جیہڑے گٹھڑے تیرے پیار دے.....
 رب کرے بن جائیے کمی۔ محشر تک کہلایے کمی
 تیری آل ترے پروار دے.....
 منکر سن کے جل جان دے نے۔ اٹھے طوفاں ٹل جان دے نے
 جدوں نعرہ حیدری مار دے.....
 ناصر جئے دلگیر ہزاراں۔ پیر فقیر وزیر ہزاراں
 سب گولے نے سرکار دے.....

نعت شریف

دیکھیں سجناں ڈولیں ناں شان حضور دی تولیں ناں
چھڈ کے بوہا سوہنے دا اپنی جان نوں رو لیں ناں
لکھ پیا غیر کوئی کھڑکاوے دل دا بوہا کھولیں ناں
منگے جان تے دے دیویں مر جاویں پیر بولیں ناں
موتیاں ورگے ایہہ اتھرو ڈولیں سہی پر رو لیں ناں

اُس دربار ایچ اے ناصر

بول کولڑا بولیں ناں

نعت شریف

یوں غلاموں صدا کیجیے مصطفیٰ مصطفیٰ کیجیے
اُن کے آنے کے لمحات ہیں حاضری کی دُعا کیجیے
یہ زمانہ ہے پھر آپ کا مصطفیٰ سے وفا کیجیے
ان غلاموں کو دیدار کی بھیک آقا عطا کیجیے
مانتا ہے خدا آپ کی آپ سے التجاء کیجیے

پڑھ کے ناصر دُرود آپ پر

ہر مرض کی دوا کیجیے

نعت شریف

ہمسر میرے حضور کا آیا کوئی نہیں
 چشمِ جہاں نے آپ سا دیکھا کوئی نہیں
 جس مرتبے پہ آپ کو فائز کیا گیا
 اس مرتبے پہ آج تک پہنچا کوئی نہیں
 میرے حضور آپ سے پہلے بھی بعد بھی
 سینہ عرش پاک پہ اُترا کوئی نہیں
 محشر کے روز ہر طرف لہرا رہا ہے جو
 ہاں وہ بجز حضور کے جھنڈا کوئی نہیں
 حسنِ رسول پاک سے خیرات جو نہ لی
 خورشید ہو کہ چاند ہو چمکا کوئی نہیں
 ناصر بڑے وثوق سے کہتا ہوں میں یہ بات
 زندہ نہیں ہیں آپ تو زندہ کوئی نہیں

نعت شریف

اُن کی یادوں کے پر سکوں لمحے-غم زدوں کو قرار دیتے ہیں
 صرف کرتے ہو یا تم اپنی وہ تو نسلیں سنوار دیتے ہیں
 گر حقیقت شناس ہو لوگو- زندگی کی یہی حقیقت ہے
 زندگی ہے انہیں کو جو اُن کے آستاں پر گزار دیتے ہیں
 ناؤ جس وقت ڈمگاتی ہے اُن کی نسبت ہی کام آتی ہے
 خود کنارے پہ تھام کر بازو آ کے طوفاں اُتار دیتے ہیں
 اس تمنا پہ صرف زندہ ہیں اور تمنا نہیں کوئی دل میں
 جانے کب وہ خزاں گزیدوں کو پھر نوید بہار دیتے ہیں
 شمع عشقِ نبی کے پروانے حسنِ جانِ جہاں کے دیوانے
 مال و اولاد وقت آنے پر اُن کی ہستی پہ وار دیتے ہیں
 ایسے جینا بھی خاک جینا ہے اُن کے قدموں سے دُور جو گزرے
 روگ اہلِ وفا کو دُوری کے چند گھڑیوں میں مار دیتے ہیں
 حاضری کا جنوں جو تڑپائے جب بھی ناصر نہ دل کو چین آئے
 اُن کے ناصر تمام دیوانے نے جاں کی بازی بھی ہار دیتے ہیں

نعت شریف

کتنا چاروں طرف اندھیرا ہے راہ مشکل ہے دُور جانا ہے
 حسنِ سرکار کے اُجالوں سے ان اندھیروں جگمگانا ہے
 سارے نبیوں کے ہیں وہ سرکار بھی سب کے رہبر غریب پرور بھی
 پاس اپنے تو اُن کا لنگر ہے ہم فقیروں کا یہ خزانہ ہے
 مانا تربت بھی اک اندھیرا ہے کس کا لیکن وہاں پہ پھیرا ہے
 کب اندھیرے وہاں پہ ٹھہریں گے جب حبیبِ خدا نے آنا ہے
 اُن کی یادوں میں کھویا رہتا ہوں نعت لکھتا ہوں نعت کہتا ہوں
 میرے غم کا بھی مداوا ہے میری بخشش کا بھی بہانہ ہے
 میرے آقا نے ہی بنائی ہے ورنہ بنتی تھی بات کب میری
 بات اُس کی بگڑ نہیں سکتی جس نے میرے نبی کو مانا ہے
 در بدر کی نہ ٹھوکریں کھاؤ شہرِ محبوب کو چلیں آؤ
 اُن کے ہو کر جیو زمانے میں جن کا ناصر گدا زمانہ ہے

نعت شریف

گیت گا سرکار دے توں گیت گا سرکار دے
 آمنہ دے لعل توں جند جان اپنی وار دے
 جو وی منگیا مینوں او ہو بخشیا لج پال نے
 رہ گئے ارمان بس ہن دل دے وچ دیدار دے
 حضرت جبریل توں سی گھیریا حیرانیاں
 تک کے سدرہ تے تماشے آپ دی رفتار دے
 اوہ کی جانے نور دیاں بارشاں ہندیاں کیویں
 ویکھے جہنے نہیں نظارے آپ دے دربار دے
 مر کے وی پچھا نہ چھوڑے گی ترا ایہہ زندگی
 آپ دے قداماں تے بازی زندگی دی ہار دے
 چن سورج آ گئے خیرات منگن نور دی
 تک کے جلوے آپ دے رُخسار پر انوار دے
 حضرت صدیق دی سی گود وچ سر آپ دا
 رج کے ناصر کیئے درشن یار نے وچ غار دے

نعت شریف

ہے چنگی یا مندی گزر جانی آخر ہے بہتر کہ ایہنوں سجا کے گزارو
جے چاہندے او گزرے مثالی حیاتی ایہنوں نانویں آقا دے لا کے گزارو

حیاتی گزارن واسکھ لوسلیقہ نبی دے غلاماں دا ہے ایہہ طریقہ
جے چاہوندے او گزرے زمانے توں چنگی دے مصطفےٰ اُتے جا کے گزارو

اطاعت نبی دی اطاعت خدا دی سند ہے ایہہ جنت دی ٹھنڈی ہوادی
خدا وی نہ موڑے گا خالی تسانوں ادب مصطفےٰ دا بجا کے گزارو

مدینے وچ ہوندی اوہناندی سلامی جہناں نوں ملی مصطفےٰ دی غلامی
کسے نال ہووے نہ بن دی تے ناں سہی نبی نال اپنی بنا کے گزارو

ایہہ دن سچ گئے نالے راتاں وی سجیاں ہزاراں دیاں انج براتاں وی سجیاں
تسی وی سجانا جے چاہو حیاتی دُروداں تھیں گھر نوں سجا کے گزارو

محرم دی دسویں دی جد رات آئی نبی دے نواسے نے اعلان کیتا
سنو پردے دارو نہیں روون دا ویلا ایہہ رات اپنے رب نوں منا کے گزارو

کوئی بھاویں منے تے بھاویں نہ منے حشروچ پکارن گے سارے دے سارے
جیویں قبر وچ آ کے لج پالی کیتی اونویں آقا پل توں وی آ کے گزارو

کرو اینا ناصر تے احساں بھراؤ مری لاش اُتے نہ کوئی وین پاؤ
کفن توں دفن تیک ہے جتاں ویلا نبی دیاں نعتاں سنا کے گزارو

نعت شریف

اوہ لچ پال سوہنا چا لکیاں نبھاوے
میں درداں دی ماری نوں گل نال لاوے

میرے پیر جکڑے میری بد نصیبی
مرے گھر وی لائے نے ڈیرے غریبی
کرم کر کے سوہنا چا پینڈے مکاوے

جدوں دی اے مالا اوہدے نان دی پائی
میری خیر منگدی خدا دی خدائی
جے چاہوے مرے جے نوں اوہ بھاگ لاوے

جدوں طیبہ ول میں کوئی جاندا ویکھاں
تے سینے دے وچ دل نوں کرلاند اویکھاں
زیارت بناں چین دل نوں نہ آوے

اوہدے ناں دا صدقہ مرا دل آباد اے
مرے گھر دی رونق مدینے دی یاد اے
اوہدی نعت تھیں میرا گھر جگمگاوے

زمانے دی وچ جیہڑا گھر بے مثال اے
اوہ آقا دی آل اے اوہ آقا دی آل اے
خدا سب نوں اُس گھر دا نوکر بناوے

جدوں لگے ٹٹن، مرے ساہ دی مالا
مرے سامنے ہووے محبوب شالا
مری موت ناصر مرے ناز اٹھاوے

نعت شریف

جیہڑا اک واری ویکھ کے آوے
 مڑ ٹل پیا بے شک لاوے
 مدینہ نہیں بھلدا

جیہڑا چم کے مڑیا جالی اے
 اوہنوں کوئی پیا بھلی پاوے
 اوہدی سجنوں خام خیالی اے
 اوہ بھاویں بھلنا چاہوے
 مدینہ نہیں بھلدا

ہر عاشق زارنوں پچھ ویکھو
 وچ کربل لٹیا جاوے
 عابد بیمار توں پچھ ویکھو
 بھاویں قیدی وی بن جاوے
 مدینہ نہیں بھلدا

ہر عاشق دی مجبوری اے
 جیہڑے دل دے وچ وں جاوے
 طیبہ دی دید ضروری اے
 ساہ آوے یا نہ آوے
 مدینہ نہیں بھلدا

جتنے پاک اصحاب داڈیرا اے

جتنے نت جبریل دی پھیرا اے

..... مدینہ نہیں بھلدا

جہدے وچ جنت دی کیاری اے

جہدی ہر شے پیاری پیاری اے

..... مدینہ نہیں بھلدا

جدوں آوے یاد مدینے دی

لکھ ہنجواں نال بچھاوے

..... مدینہ نہیں بھلدا

اگ تیز ہو جاوے سینے دی

بھاویں ناصر موت آ جاوے

نعت شریف

بی بی آمنہ دے چناں دل جانیاں
اللہ دیتیاں نے تینوں سلطانیاں
پھل کلیاں باغات نظارے
فلک تے روشن چن ستارے
تیرے نور دیاں ہین مہربانیاں
کیہ گورے نے کیہ نے کالے
جو وی ہو گئے نسبت والے
حوراں اوہناں دیاں ہین دیوانیاں
سوچ جہان توں دکھ وی ہووے
دیکھن والی اکھ وی ہووے
تیرے نور دیاں دیکھے جولانیاں

چار چکوٹے فرشاں تے وی
فلکاں تے وی عرشاں تے وی
ہین تیریاں حبیب نعت خوانیاں
ہووے صفا یا طور سینا
مروا احد تے شہر مدینہ
رب کہندا ہین میریاں نشانیاں
ناصر شاہ دی کیہ اوقات اے
کیہ لکھ سکدا تیری نعت اے
تیرے پڑھے نے قصیدے نورانیاں

نعت شریف

رحیم بھی ہے کریم بھی ہے جو حق نما ہے وہ مصطفیٰ ہے
 تمام اُمت کا غم اکیلا جو کھا رہا ہے وہ مصطفیٰ ہے
 حبیب بھی ہے طیب بھی ہے وہ جان و دل سے قریب بھی ہے
 ہماری سوچوں سے جس کا رُتبہ کہیں ورئی ہے وہ مصطفیٰ ہے
 وہ سب سے ارفع وہ سب سے اعلیٰ وہ سب سے اُونچے گھرانے والا
 جو اپنی تخلیق میں بھی مخلوق سے جدا ہے وہ مصطفیٰ ہے
 خدا نے اُس کو بنایا جیسا حسین کوئی بھی نہ دیکھا ایسا
 جفا کے بدلے بھی جس کے ہونٹوں پہ بس دُعا ہے وہ مصطفیٰ ہے
 حبیب رب غفور بھی ہے وہ فخر آدم وہ نور بھی ہے
 جو مظہر شانِ کبریا ہے وہ مصطفیٰ ہے وہ مصطفیٰ ہے
 تقسیمِ کوثر ہے ذات جس کی تمام قرآں ہے نعت جس کی
 کہ جس پہ ناصر ہے جاں بھی قرباں یہ دلِ فدا ہے وہ مصطفیٰ ہے

قلندر پاک سیون شریف

شہباز جتی لج پال

پتھراں نوں وی کر چھڈ دا اے لال

کرم دا آیا پہن دو شالاہ جم جم وے سہون والا

بجھے ہوئے دیوے چھڈ دا بال

حسن حسین دی اکھ دا تارا زہرا پاک دا راج ڈلارا

کر چھڈ دا اے بھکھیاں نوں خوشحال

سن لے میں تتری دیاں عرضاں چھڈ جاون سب مینوں مرضاں

قبر حشر وچ رہنا میرے نال

ازلاں توں لج پال گھرانہ تیری ذات دا جگ پروانہ

توڑ دے میرے درد غماں دے جال

کھا گیا میرے بخت ہنیرا ناصر شاہ ول پاک پھیرا

نہیں کوئی میرا سخیا ہور سوال

نعت شریف

بزم محبوب خدا میں پیار سے مانگ لو سرکار کو سرکار سے
 یاد ہے حرم نبی کے آس پاس لگ کے رونا وہ درو دیوار سے
 سانحہ سے کم نہیں ہے جا کے پھر لوٹ آنا آپ کے دربار سے
 اُس پہ کر دوں زندگی اپنی فدا حال پوچھیں خود وہ جس بہار سے
 کر دیا اخلاق سے کانٹوں کو پھول جو کہ ممکن ہی نہیں تلوار سے
 مانگ لو ہے مانگنے میں ہی نجات ہاتھ آئے گا نہ کچھ تکرار سے

میں خدا کے سب خزانے اُن کے پاس

مانگ ناصر مانگ تو سرکار سے

نعت شریف

ایہہ منیا چن دی سارے جہاں تے روشنائی اے
ایہدے وچ پرکدوں آقا دے چہرے جی صفائی اے

تساڈی نام دا لنگرے میں کھا کے جی رہیاں آقا
سوا اس دے بھلا کیہڑی مرے پلے کمائی اے

غریباناں دے تساڈے بن کوئی نہیں یا رسول اللہ
دوہائی آپ دے ناں دی دوہائی اے دوہائی اے

کوئی خالی نہ ہن جاوے تساڈی ایس محفل چوں
تساڈے واسطے آقا ایہہ کل مخلوق آئی اے

کوئی بولے جہدی بگڑی بنی نہیں آپ دے درتوں
تسے ہن وی بناؤنی ایس جیویں پہلے بنائی اے

تسانوں ایس لئی واجاں ہمیشہ مار دا رہناں
خدا تیکر فقط آقا تساڈی ہی رسائی اے

جدوں بھنوراں دے وچ ڈولی سی کشتی ایس اُمت دی
تساڈی آل نے ڈبن توں ایہہ کشتی بچائی اے

تساڈی ذات نے لکھ نوں وی کیتا لکھ دا ہم پلہ
جدوں وگڑی اے ناصر دی تساں قسمت بنائی اے

ہاجر

محفل والیو محفل دے وچ کھوہ اکھیاں دے جون دیو
 ٹر گیا اے دلدار اساڈا خون دے اتھرو رون دیو

لالن پیر دی اکھ دا تارا شاہ سردار دا راج دولارا
 دے گیا سانوں درد وچھوڑا جگر دے ٹکڑے ہون دیو

دل تے ہو گیا کملا جھلا محفل وچ وی لگدا کلا
 میری اکھیاں دنے نل و سورج کے بدلو سون دیو

چپکے چپکے دکھڑے پھولو قبر تے وی ناں اچا بولو
 شاہ سردار دے بعل نوں جھیلو نال آرام دے سون دیو

ناصر شاہ نوں بھل گئے ہا سے دیوے دل نوں کون دلا سے
 قلب عباس دے ہجر اچ مینوں گیت فراق دے گون دیو

نعت شریف

آقا تیرے شہر دے بازاراں دا جواب نہیں
پھلاں دا جواب نہیں بہاراں دا جواب نہیں

ودھ وودھ کر دے سی حملے کفارتے
آفرین تیریاں غلاماں دے ایتارتے
رب کہندا اوہناں اسواراں دا جواب نہیں

قربان صدقے تے وارے وارے ہوندے سی
سامنے کھلوکے جیہڑے جالیاں دے روندے سی
اوہناں دیاں عرضاں پکاراں دا جواب نہیں

آکے تیری ذات دے دوالے گھم لیندے سن
کدی ہتھ پاک کدی جوڑے چم لیندے سن
اوہناں تیرے سجاں تے یاراں دا جواب نہیں

جہناں تیرا ہو کے ساری زندگی گزاری اے
 جہناں تقدیر تیرے بوہے تے سواری اے
 ولیاں دے سارے درباراں دا جواب نہیں

چکھیا، اے مزا جہناں عشقِ دوامی دا
 اللہ نے انعام وِتا جہناں نوں غلامی دا
 ناصر اوہناں لکھاں تے ہزاراں دا جواب نہیں

نعت شریف

نت روز ایہو منگنا لکھ وار دُعا کر کے
 ناں ماریں کتے مولا سوہنے توں جدا کر کے
 جے میرے تڑپنے وچ سرکار نے خوش میرے
 بیمار نے کی کرنی مڑ یار دوا کر کے
 تیرے دل دی سمجھدے نے اوہ بولی ہر اک جھلیا
 توہین نہ کر بیٹھیں اُس درتے صدا کر کے
 اس ہجر نے پا چھوڑے تربت وچ کئی چہرے
 اس جگ تے ترا ہجر رہوے لکھ نہ خدا کر کے
 میرے لئی دُعا کرنا جدوں جاواں مدینے نوں
 جالی نل فر اوتھے لگ جاواں میں ٹھاء کر کے
 آقا دی کریمی دی کی پچھدے او گل سجنوں
 خیرات عطا کیتی دامن وی عطا کر کے
 دنِ حشر دے پئے جانی سینے وچ ٹھنڈ ناصر
 آقا نے بلاؤنا ایں جدوں مینوں گدا کر کے

نعت شریف

اکھیاں دے اتھرو کہندے نے ہن بن کے پھوہاراں نبی نبی
 جدوں سنت ہے اصحابہ دی میں کیوں نہ پکاراں نبی نبی
 توں دم دم نال پکا سجناں اک ایہو جہیا نعرہ لا سجناں
 محفل تے رہ گئی اک پاسے ایہہ کن دیوراں نبی نبی
 جدوں کھول پیکر نعت پڑھی سرکار تے جد صلوة پڑھی
 میرے نال سی پڑھیا لگدا سی مسجد دے میناراں نبی نبی
 اس ورد توں کوئی رجدا نہیں ایہہ ورد وظیفہ آج دا نہیں
 آقا دے دور ایچ پڑھیا سی آقا دیاں یاراں نبی نبی
 جدوں اقسی وچ سرکار گئے ہونبیاں نوں دیدار گئے
 نبیاں دیاں اُس دم کہہ اٹھیاں با ادب قطاراں نبی نبی
 کئی سن دیاں سن دیاں سٹردے نے کئی قسمت والے پڑھدے نے
 دشمن نوں سناون سارن لئی دل کہہ کے ٹھاراں نبی نبی
 جدناصر رُوح کر لاندی اے اکھیاں وچ نیند نہ آندی اے
 منہ کر کے شہر مدینے نوں سد کہہ کے ماراں نبی نبی

نعت شریف

سوہنے سدا مدینے میری عید ہو گئی
 جی رمضان دے مہینے میری عید ہو گئی
 آئے لکھاں ای سرور جا کے سوہنے دے حضور
 آگے رون دے قرینے میری عید ہو گئی
 اوہدی حاضری دی گانی میں بنا لئی اے نشانی
 آگے جرماں نوں پسینے میری عید ہو گئی
 لیکھاں مارے لشکارے جیویں چمکے ستارے
 لہھے درواں دے خزینے میری عید ہو گئی
 اوتھے دُکھ جدوں کھوے بھل گئے گڈیاں پٹولے
 جا کے طیبہ دی زمینے میری عید ہو گئی
 ناصر آپ دے دوارے مکے دُکھ جا کے سارے
 پار لگ گئے سفینے میری عید ہو گئی

نعت شریف

فرش کی زینت عرش کے تارے

سرورِ عالم راجِ دولارے

آپ کی سیرت کو اپنائیں ، آؤ ہم سب ایک ہو جائیں

ہو جائیں گے وارے نیارے.....

حسنِ عمل سے دامنِ خالی خود ہی کر لی قسمت کالی

ہم ہیں جیتی بازی ہمارے.....

آپ کی رحمت سب پر یکساں کیف و کم کے آپ ہیں سلطان

نوری خاکی نوکر سارے.....

قرآن کا فرمان یہی ہے ہم سب کا ایمان یہی ہے

ہیں بے مثال حضور ہمارے.....

موسیٰ ہوں یا حضرت عیسیٰ ہیں سب آپ کی ذات کے شیدا

روشن آپ سے چاند ستارے.....

نعت شریف

رکھیاں نے آساں پورے سال دیاں
چٹھیاں نہیں آئیاں لُج پال دیاں

ہن تے جدائیاں وچ ویہڑا کھان اوندا اے
ادھی راتیں سینے وچ دل کرلاند اے

چیچاں جیویں پن کسے بال دیاں.....

ساریاں توں اچا شاہکار سوہنے رب دا
اللہ دا حبیب غم خوار ماہی سب دا

ریساں نہیں سوہنے دے جمال دیاں.....

جہدا چاہوے اوہدا اچا نام کر چھڈدا
نوکراں نوں جگ دا امام کر چھڈدا

سامنے مثالاں نے بلال دیاں.....

اکھاں نے مدینے وچ دیکھے جو نظارے سی
ڈیرا لگا ہو یا جدون آقا دے دوارے سی
منظر اوہ اجے اکھاں بھال دیاں
سینے وچ آ کے کوئی تیر چہہ جاندا اے
ایہو سوچ سوچ ہن دل ڈب جاندا اے
پہنچ گئیاں ستیاں میرے نال دیاں
ویکھاں گا میں کدی جا کے نور نور گلیاں
ناصر ہر ونیلے دیواں عل نون تسلیاں
سوہنے نون خبراں میرے حال دیاں

نعت شریف

اس بے مثال نعت دے دیوان دے بغیر
سمجھے گا کون آپ نوں قرآن دے بغیر

جیکر میرے حضور نہیں زندہ مزار وچ
قائم ہے کیوں سلطنت سلطان دے بغیر

عشق رسول دے بناں بندہ اے اس طرح
بوجہل جیویں مر گیا ایمان دے بغیر

توحید وی قبول نہیں اللہ دی ذات نوں
عشق رسول پاک دے اعلان دے بغیر

سوہنے دے منکراں تائیں سوہنے دی شان دا
لگنا پتا نہیں حشر دے میدان دے بغیر

راہے وفادے راستے ہوندے نہیں طے کدی
حضرت بلال دے سوا سلمان دے بغیر

خیر اُورئی دے درد دی لذت نہیں سمجھیا
کوئی وی رومی جئے کسے انسان دے بغیر

جس دم بلان گے اوہ ناصر غلام نوں
سامان پیدا ہون گے سامان دے بغیر

نعت شریف

آنکھیں ہوں اشکبار تو لب پر ثناء رہے
 خواجہ کائنات سے یوں رابطہ رہے
 بجھتا ہے جو حیات کا یہ چراغ تو بجھے
 لیکن لیے عشق کا روشن دیا رہے
 آنکھوں کو اُن کی یاں میں رونا سکھائیے
 ان محفلوں کے ساتھ ساتھ گھر بھی سجا رہے
 صورت بھی بے مثال ہے سیرت بھی بے مثال
 اک بار دیکھ لے جو تجھے دیکھتا رہے
 آہ و فقاں صوبتیں یہ درد و غم ہیں کہا
 پیش نظر جو ہر گھڑی کرب و بلا رہے
 ہوتے ہیں بند اور تو میری بلا سے ہوں
 دروازہ رسول جو ناصر کھلا رہے

نعت شریف

مکاں توں لا مکاں تیکر حکومت مصطفیٰ دی اے
جتھوں مجرم بری ہوندے عدالت مصطفیٰ دی اے

نبی ہووے ولی ہووے عمر ہووے علی ہووے
خدا توں بعد ہر اک نوں ضرورت مصطفیٰ دی اے

خدا نے دو جہاناں دی بنایا آپ نوں رحمت
ہے ایہہ دنیا کہ اوہ دنیا قیادت مصطفیٰ دی اے

جفا کوئی کرے جیکر جواب ایچ مسکرا دینا
دعاواں دینیاں سب نوں ایہہ عادت مصطفیٰ دی اے

مری اولاد جاں عزت اوہ ہے ہر چیز دا والی
ہے میرے کول جو کجھ وی عنایت مصطفیٰ دی اے

عداوت کملی والے دی جہنم تیک لے جاوے
جے توں جانا ایں جنت نون تے جنت مصطفیٰ دی اے

میں اک عاشق توں جد پچھیا جے رب پچھے تے کیہ منگیے
جواب ایچ اوہنے فرمایا زیارت مصطفیٰ دی اے

جے میں اعمال نون ویکھاں تے ناصر کول کجھ وی نہیں
فقط اُمید بخشش دی محبت مصطفیٰ دی اے

نعت شریف

پکاؤ پلا پر خیالی نہ ہووے، اوہ خیرات کیہ جو مثالی نہ ہووے
 بھلا اوس محفل دا فیدہ وی کیہ اے جے راضی دو عالم دا والی نہ ہووے
 میں اُس حاجی نوں آکھاں حاجی ادھورا جو چم چم کے آیا اوہ جالی نہ ہووے
 ایہہ کجھ لوکاں ایویں ای پایا اے رولا کہ نعتاں نہ ہوون توالی نہ ہووے
 کوئی ڈر نہیں ہووے شاہ کالی صورت عقیدت دی رنگت جے کالی نہ ہووے
 اوہ حق بات آکھن توں ڈردا نہیں ہرگز جو ہر کیتلی دی پیالی نہ ہووے
 اوہ ہر بوہا منگداتے مڑوی نہیں رجدا جو میرے نبی دا سوالی نہ ہووے
 میرے آقا ایہاں کرم کیتی رکھناں محبت توں کوئی سینہ خالی نہ ہووے
 نبی پاک دا ناں لویں ناں توں ناصر
 جے پلے دروداں دی ڈالی نہ ہووے

نعت شریف

سوہنے نال نیوں لا نیوں لا نیوں لا
سوہنے نال نیوں لا بنے اک مثال اے

اوہ لچ پال پچھدا غریباں دے حال مے
دناواں دا قول اے تے لکھاں دی گل اے

کہ کلراں اچ زہندی نہ کوئی ساوی ول اے
اوہو بوٹا دیندا اے مالی نون پھل اے
تعلق جہدا یار کوئی جڑ دے نال اے

ہے سرمایہ میرا تیری یاد سائیاں
ترا نام لے کے تے میں عزتاں پائیاں
نہ ماں باپ رکھیا نہ بھیناں نہ بھائیاں
جیویں ذات تیری ہے رکھیا خیال اے

جدوں عشق سردار دے پھیریا پایا
 مرے دل دا سونا نگر جگمگایا
 میں اس درتے دامن جدوں توں وچھایا
 نہ کشکول پھڑیا نہ کیتا سوال اے

ایہہ چن تے ستارے وی دیندے گواہی
 فلک تے وی ہے میرے آقا دی شاہی
 اوہ مکی اوہ مدنی اوہ خالق دا ماہی
 اوہدے باجھوں اک ساہ وی لینا محال اے

بھلا اس حقیقت نوں جھٹلاوے کیہڑا
 زمانے توں وکھرا اے آقا دا ویہڑا
 جیہڑا ساڈے لئی نوح نبی دا ہے بیڑا
 محمد دی آل اے محمد دی آل اے

کدی پار ناصر ایہہ لگ جائے سفینہ
 عرب ولے جاون دا آوے مہینہ
 غلاماں نوں آقا وکھاوے مدینہ
 جدائیاں دا لگدا اے اک پل وی سال اے

نعت شریف

اپنے قدماں وچ بلا لو ہوں آساں پوریاں
کر دیو سرکار ہن تے دور ظالم دُوریاں

المدو یا مصطفیٰ یا مصطفیٰ یا مصطفیٰ
ہجر دے طوفان وچ ڈب جاوے گا ترا گدا
ہن مدینے جان توں جے روکیا مجبوریاں

مٹھی وچ بوجہل دے بے جان کنکر بول پئے
سجدے کیتے سی درختاں نالے پتھر بول پئے
ترے دربار دے وچ ہو گئیاں منظوریاں

ودھ دیاں چلیاں سببلاں جانور وی رج گئے
اے حلیمہ تیرے گھر دے بام و دروی سج گئے
تیریاں دو جگ دے اندر ہو گئیاں مشہوریاں

ہو گئی معراج رکھیا سر جدوں اس خاک تے
ہو گئے سب دے گزارے تیرے لنگر پاک تے
لگدے تیرے دردے ٹکڑے سانوں مٹھیاں چوریاں

یا رسول اللہ کہیا تے دل غماں دا چر گیا
تیرے ناصر دا مدینے ول او دوں منہ پھر گیا
جس گھڑی مجبور نوں تقدیر اکھاں گھوریاں

نعت شریف

حد کر گئے نے کمال کر گئے نہیں
بھکھیاں نوں آ کے مالا مال کر گئے نہیں

آج وی اوہ عاشقانہ سینے وچ رہندے نہیں
کون کہندا آقا جی وصال کر گئے نہیں

میرے جیاں گولیاں نوں لہہ گئیاں عزتاں
لج پالی بڑی لج پال کر گئے نہیں

کیتیاں کرم دیاں جہناں اُتے نظراں
اوہناں نوں اوہیں تے بلال کر گئے نہیں

میںوں ہن فون شون چاہیدا نہیں پیلو
میرے نال رملبطہ بحال کر گئے نہیں

میرے جیہا ہووے تے ضرور مینوں دسناں
سوہنیاں دے اُتے اوہ سوال کر گئے نیں

آسے پاسے ویکھنے دی مینوں ہن لوڑ نہیں
بھر پور اکھیاں دا تھاں کر گئے نیں

کالیاں کلوٹیاں تے انوار سٹ کے
اللہ دی سونہہ چن دی مثال گئے نیں

ساڈی وی اوہ ناصر آ کے جھولی بھر دین گے
سعدیہ نوں جیویں خوشحال کر گئے نیں

نعت شریف

طوفاں میں بلا کی شدت ہے اور کشتی بھی طوفاں میں ہے
المدد مرے محبوب نبی اک کھٹکا ساہر آن میں ہے

سرکار جو آپ کا ہو جائے رب خود اُس کا ہو جاتا ہے
یہ خود قرآن بتاتا ہے یہ صاف لکھا قرآن میں ہے
قرآن اتارا خالق نے سرکار کے بیٹھے لہجے میں

قرآن میں کی ہر آیت لاریب تمہاری شان میں ہے
اک اہل نظر سے جب پوچھا سرکار کا مسکن بتلاؤ

فرمایا اُس نے اے ناداں وہ ذات تو تیری جان میں ہے
مرقد سے فرشتے چل نکلے یہ باتیں کرتے آپس میں

اک عشق محمد عربی کا اس عاشق کے سامان میں ہے
جب کرب و بلا میں لکارا شبیر نے دین کے دشمن کو

اک شور فلک پر اٹھا تھا یہ کون کھڑا میدان میں ہے
اے ناصر بخشش کا یہ بات سبب بن جائے گی
انمول خزانہ نعتوں کا موجود ترے دیوان میں ہے

نعت شریف

خدایا کوئی پیدا سامان کر دے میں ہوواں سویرے سویرے مدینے
میں ہو جاواں بخشش دے لائق یقیناً جے لگ جن دو چار پھیرے مدینے

زمانہ کہوے مینوں طیبہ دا جوگی میں ہاں مصطفیٰ دی زیارت دا روگی
مرا اتھے کون اس کوئی وی نہیں میرا کہ لج پال رہندے نے میرے مدینے

مدینے دے وچ پینڈے مک جان سارے مدینے سکوں پاؤن دکھاں دے مارے
اوتھے نیویں نیویں ای جھکدے نہیں جا کے اچیرے نہیں رہندے اچیرے مدینے

میں ہر آؤن والے تون پچھناواں روکے توں آیا ایس آقا دے بوہے توں ہوکے
کیویں مصطفیٰ نون توں عرضاں سنایاں کیویں وقت گزرے نے تیرے مدینے

مدینے سچ رہندی نہیں تیرہ بختی نکل چاندی ساری مقدارں چوں سختی
توں گل روشنی دی سناناں اس مینوں میں دیکھے چمکدے ہنیرے مدینے

مدینے دی بستی گلاباں دی بستی اوہ ہے سورجاں ماہ تاباں دی بستی
میں ناصر کراں شکر رب جلی دا جو لگ جان میرے وی ڈیرے مدینے

جو لے اوس بوہے خطاواں نوں جاوے اوہدے نیڑے او تھے بلا کوئی نہ آوے
کوئی لال مائی دا جمیا نہیں ایسا کہ جو تیرے نوکر نوں گھیرے مدینے

نعت شریف

جو کچھ آپ دی ذات اِچ رکھیا نہیں پوری کائنات اِچ رکھیا
 آپ دی ذات شریف نوں رب نے انجیل و تورات اِچ رکھیا
 یار نوں راتی سدنا ہے سی چین ایسے لئی رات اِچ رکھیا
 دولہا جد محبوب بنایا نبیاں نوں بارات اِچ رکھیا
 شرم شرافت رحمت سب کچھ رب نے یار دی ذات اِچ رکھیا
 غزلاں دے وچ کتھوں لبھنا چین سکون جو نعت اِچ رکھیا
 میری بات نے سن دے سارے تیری بات نوں بات اِچ رکھیا

شہر مدینہ رب نے ناصر

سُنیاں دی بارات اِچ رکھیا

نعت شریف

جہدے دل دے وچ آقا دا پیار ہندا اے

ایمان دی دولت توں سرشار ہندا اے

عزتاں نے عظمتاں دا سرتاج کیوں نہ ہووے

اُس رات عاشقاں نوں معراج کیوں نہ ہووے

جس رات آقا دا دیدار ہندا اے

ویران دل دی دُنیا مڑ شاد شاد رہندی

اُس وقت اس جہاں دی کوئی شے نہ یاد رہندی

جدوں سامنے آقا دا دربار ہندا اے

میرے حبیب دا جو بندہ نہ ہو کے جیوے

سوہنے دے عشق والا جیہڑا نہ جام پیوے

اوہ دل قسم رب دی بے کار ہندا اے

جس ویلے آپ چاہوندے لیندے بلا مدینے
 لا لیندے نے بلا کے بڑے پیار نال سینے
 بھاویں جس طراں وی گنہ گار ہندا اے

اکھ دے بنیریاں تے اتھرو سجا کے بیٹھاں
 ناصر میں ایہو آساں عرصے توں لا کے بیٹھاں
 کدوں در تے فیر حاضر دکھیار ہندا اے

نعت شریف

ہوواں نال دوستی بنا کے کدی رکھاں میں
مر جاواں سوہنیا جے غیراں ول تکاں میں
تیرے باجھوں ہنجواندی ٹٹ دی قطار نہیں
کیہڑے کیہڑے دساں میرے دکھاں دا شمار نہیں
دساں کیویں حال آقا بول وی نہ سکاں میں
کتھے میں کمینہ کتھے ذات تیری سوہنیا
ککھ وی نہیں بات تے اوقات میری سوہنیا
بیٹھاں ہاں لڑا کے بڑی اُچی تھاویں اکھاں میں
ہنتھاں نال کیویں میں گنواواں چاخزانے نوں
چھوڑ دیواں کیویں تیرے عالی آستانے نوں
دسو ایہہ جدائی والا زہر کیویں پھکاں میں

دسے ناں مقدر اں دا تارا مرے نام دا
ہن بس رہ گیا سہارا تیرے نام دا
اُون والے دُکھ اوہدے آسے تے ڈکاں میں
ناصر ایسا کوئی لج پال کدوں لبھناں
ایسا با کمال سچا لال کدوں لبھناں
لوکاں دیاں بنھیاں کیہڑے پلے نال متاں میں

نعت شریف

گرتا سنبھلتا آپ کے کوچے میں آ گیا
نکلا حصار دُھوپ سے سائے میں آ گیا

طائف کے سارے آگئے منظر نگاہ میں
میں جب کسی بھی بات پر غصے میں آ گیا

مجھ سے گناہ گار پر اتنا ہوا کرم
بس میں تو دیکھ دیکھ کر سکتے میں آ گیا

در پہ جھکا جب آپ کے اور پھریوں لگا
گویا وجودِ آسماں ذرے میں آ گیا

بخشش مری تلاش میں محشر کے روز تھی
نعت رسول لے کے میں بستے میں آ گیا

خود پیش ہونے کیلئے دربارِ شاہ میں
سب درد ایک اشک کے قطرے میں آ گیا

ہر شخص اُس قدر ہی پہنچا عروج پر
عشقِ رسول جس قدر حصے میں آ گیا

ناصر کوئے حبیب کو اٹھا ہی تھا قدم
جنت کا راستہ مرے رستے میں آ گیا

نعت شریف

میں جگنو محبت کے جو لایا تیرے در سے
چوروں کی طرح نکلے اندھیرے میرے گھر سے

لیٹا ہے جو سرکار کے نعلین سے ذرہ
تشبیہ نہ دو اُس کو کبھی لعل و گھر سے

اے تاجورو دینا مجھے جھک کے سلامی
آیا ہوں ابھی لوٹ کے طیبہ کے سفر سے

سرکار سے ادنیٰ سی بھی نسبت نہ ہو جس کو
گر جاتا ہے وہ اپنے مقدر کی نظر سے

خوشبوؤں کے لشکر کے پڑاؤ میں ابھی تک
گزرے تھے جو اک بار وہ جس راہگزر سے

ہوتا نہیں اندر سے ہرا کوئی بھی ہرگز
 ہو درد نہ سینے میں اگر آنکھ نہ برسے

طوفان میں جب ذات تمہاری تھی محافظ
 پھر میں نے بھنور باندھ لیے اپنی کمر سے

ناصر پہ رہا سایہ تیرے لطف و کرم کا
 میں نام ترا اوڑھ کے گزرا ہوں جدھر سے

نعت شریف

قطرے سے مرے دامن خالی کو بھر دیا
 تو نے سمندروں سے ہے پیالی کو بھر دیا
 رکھا قدم حضور نے کس پیار سے کہ پھر
 لاکھوں گلوں نے ایک ہی ڈالی کو بھر دیا
 تارے ہیں آسمان کی جھولی میں یا کہ پھر
 خیرات سے فقیر کی تھالی کو بھر دیا
 جالی کی ہو کر رہ گئیں آنکھیں لپٹتے ہی
 یوں نور سے حضور نے جالی کو بھر دیا
 تل تل سے اہل خلد نے چہرے سجا لیے
 جنت کو تو نے فیضِ بلائی سے بھر دیا
 ناصرِ درود پاک کی خوشبو کے فیض سے
 آقا نے میرے سانس کی نالی کو بھر دیا

نعت شریف

کر جو تینوں کند گئے نہیں جتی وانگوں ہنڈ گئے نہیں
 تیرے درتوں چمکن والے ہر تھاں چانن ونڈ گئے نہیں
 تیرے نوکر گستاخاں دی لاؤہندے لاؤہندے جھنڈ گئے نہیں
 مشکل پھنڈ دی لوکاں تائیں اوہ مشکل نوں پھنڈ گئے نہیں
 اوتھوں نہیں تقدیر وی پٹیا پیر اوہ جتھے منڈ گئے نہیں
 تیرے ذکر دے پاک حوالے پا سینے وچ ٹھنڈ گئے نہیں
 تیرے نعرے منہ وی آقا کر دے مٹھے کھنڈ گئے نہیں
 تیری شان گھٹا کے جھلے وڈھ اوہ کیہڑا جنڈ گئے نہیں

ناآر کند جہناں نے کیتی

لا اوہ اپنی کند گئے نہیں

نعت شریف

نہ مینوں - چچا حسین کوئی نہ نازاں والے صنم دی لوڑاے
مدینے والے کریم شاہا تیری عطا تے کرم دی لوڑاے

مدینے والے دے پاک بوہے تے موت منگی خدا دے کولوں
ارم عطا کبر اوہناں نوں مولا جہناں نوں باغ ارم دی لوڑاے

کدی مدینے چوں مکے جاواں کدی میں مکیوں مدینے آواں
مدینہ درکار میرے دل نوں تے میرے سرنوں حرم دی لوڑاے

نبی دا بن کے غلام گزرے حیاتی پڑھ پڑھ سلام گزرے
جے میرے گھروں آرکھے سوہنا نبی دے سوہنے قدم دی لوڑاے

مراوی بن جاوے دلِ مدینہ ایہہ لے کے سینے مراں خزینہ
جے کچھے مولاتے میں کہواں گا مدینے والے دے غم دی لوڑاے

میں جاواں جنت دے ولے سچ کے میں تیرے نعلین چماں رنج کے
میں خاک بن جاواں تیری راہ دی تہ مینوں ہڈیاں تے چم دی لوڑاے

میں اوہ گدا نہیں جو بوہے بوہے آوازاں لاواں اٹھا کے کاسہ
میں اوہ فقیر آں کے جہنوں ناصر رسول اکرم دے دم دی لوڑاے

نعت شریف

تیرے عشق میں بسر ہو میری ساری زندگانی
 میں لحد میں لے کے جاؤں تیرے درد کی نشانی
 میرے لب پہ نعت تیری میرے دل میں یاد تیری
 میرے مہربان آقا ہے یہ تیری مہربانی
 تجھے رب دو جہاں نے یوں بنا سجا کے بھیجا
 نہ زمیں پہ کوئی ہمسر نہ فلک پہ کوئی ثانی
 میرے غیب دان آقا تیری عظمتوں پہ قرباں
 تو نے جان لیں وہ باتیں جو نہ کہہ سکا زبانی
 تیرا چہرہ منور کوئی دیکھ لے جو آقا
 اُسے یاد کیا رہے گی بھلا چاند کی جوانی
 تیرے واسطے اتارے جو خدا نے تیس پارے
 یہ خدا کی ہے زبانی تیرے پیار کی کہانی
 میری خامشی بھی ناصر ہے زباں مری فغاں کی
 میرے اشک کر رہے ہیں میری آج ترجمانی

نعت شریف

نعت میرا ہتھیار نعت میرا ایمان

اے جگ دے سلطان

کر مینوں بھرپور تیرے عشق دا نور

بن جاوے پہچان اے جگ دے سلطان

تارے چن سراج سب تیرے محتاج

میری سب مرضاں دا تیرا کرم علاج

دے دے اپنا پیار رکھ لے میرا مان

تیرا عشق کمال کرے اولیس بلال

جو ہو جاوون تیرے ہوون مالا مان

گلن جو گیت تیرے ہو جاندے سلمان

ہویا میلاد تیرا وسیا پتیمیاں دا گھر
 جنت دا باغ بنیا اماں حلیمہ دا گھر
 ساڈے جے کملیاں دے وی سارے خصمانے تینوں

کر دے ناز منگتے تیری لج پالی اُتے
 رحمت وی بارش پا دے عشقے دی ڈالی اُتے
 عرضاں سنایاں آ کے تیرے گدا نے تینوں

ناصر جو پہنچے آقا تیرے مدینے اندر
 ایہو ارمان رہندا دکھئیے دے سینے اندر
 تیری جانعت سناواں حج دے بہانے تینوں

نعت شریف

دیکھ لوں کاش میں بھی مدینہ ورنہ جینا بھی جینا نہیں ہے
اب درِ مصطفیٰ کے علاوہ کیا کروں دل سنبھلتا نہیں ہے

مانتے ہیں جو اس گھر کی حرمت جانتے ہیں جو اس در کی عظمت
اُن کے کوچے میں فرطِ ادب سے ان کا دل بھی دھڑکتا نہیں ہے

ہیں یہ عشق و محبت کی رسمیں اس نگر کی خدا کھائے قسمیں
اشک آتا ہے جنت کو اس پر یہ کوئی عام کوچہ نہیں ہے

ایسا گل کوئی چمن میں نہیں ہے جو نہ مہکا ہو اُن کی مہک سے
نور سے اُن کے ہو جو نہ روشن کوئی فلک پر ستارا نہیں ہے

سب زبانوں پہ ہے نام کس کا اور اذانوں میں ہے نام کس کا
کون کہتا ہے ہر اک زمانہ مصطفیٰ کا زمانہ نہیں ہے

جل رہی ہے وہ کشمیر وادی پھر فلسطین جو فغاں ہے
ہم غلاموں کا طیبہ کے والی اور کوئی سہارا نہیں ہے

دل میں ہے جستجو مصطفیٰ کی لب پہ ہے گفتگو مصطفیٰ کی
نعت کو چھوڑ کر اب تو ناصر کچھ قلم میرا لکھتا نہیں ہے

نعت شریف

جے آویں طیبیا اک واری مل جاوے شفا بیماراں نوں
جواکھیاں کھول کے رکھیاں نیں پیاں سکدیاں نیں دیدار نوں

سب یار تسلیاں دیندے نیں دلدار سمجھاندے نیں
اوہ انشاء اللہ آوے گا ناں ٹکراں مار دیواراں نوں

ترے نام دے نال بلاواں نوں اسیں سوہنیا ٹالی رکھنے آں
تیرا عشق ساڈا اسلحہ اے اسیں کی کرنا ہتھیاراں نوں

اوہ زندگی وی کیہ زندگی اے جیہڑی گزرے دُور چپیاں توں
دل چاہوندا اے ہن بن تیرے اک لادیاں باغ بہاراں نوں

کوئی دل فوج حسرت روندی اے میرے اندر بارش ہوندی اے
تیری دید بناں اے محبوبا درکار نہیں کجھ لاچاراں نوں

اسیں در در رُلدے رل جاندے اسیں راہ منزل دا بھل جاندے
جے گل ناں لاؤندوں لج پالا بے کاراں او گنہاراں نوں

اسیں ناصر رولا پاندے نہیں ہر اک نوں حال سناندے نہیں
ایمان ہے ساڈا اس گل تے معلوم ہے سب سرکاراں نوں

نعت شریف

دُروداں دی مہرکار ساہواں دے وچ اے
چھپی کامیابی دُعاواں دے وچ اے
اوہ آقا دے نوکر نوں اکھ گھور ویکھن
ایہہ جرات کدوں کوئی بلاواں دے وچ اے
کسے ہور بوہے تے جان دے نہیں ہرگز
ایہہ غیرت نبی دے گداواں دے وچ اے
ایہہ آئیاں نے شاید مدینے چوں ہو کے
ادب دا قرینہ ہواواں دے وچ اے
مرے مصطفیٰ پہنچ گئے لامکاں تے
اجے تیک گورا خلاواں دے وچ اے

جدوں تلے اعمال فر بات کھلی

وزن سارا تیریاں عطاواں دے وچ اے

کرم اُتے تیری نظر کیوں نہیں پیندی

تیرا زہن پھسیا سزاواں دے وچ اے

اسانوں تے لگدے نے اوہ نام سوہنے

ترا نام وی جہناں نانواں دے وچ اے

فرشتے اوہدے اَوَن نیڑے نہ ناصر

مدینے دیاں جو فضاواں دے وچ اے

نعت شریف

جے پیار ہووے دل وچ تصویر ضروری نہیں
جو عشق پڑھا دیوے تحریر ضروری نہیں

جس خواب دے وچ آوے محبوب نظر تینوں
اُس خواب نوں حق سمجھیں تعبیر ضروری نہیں

ماہی دیاں زلفاں دے جیہڑے قیدی بن جاندا
اوہناں لئی لوہے دی زنجیر ضروری نہیں

فرمان سچن دا اے قانون محبت دا
عاشق لئی کوئی دوجی تحریر ضروری نہیں

دلدار جے اکھ بدلے مر جاندا نے دل والے
نظراں دیاں کٹھیاں لئی شمشیر ضروری نہیں

اخلاق دی دولت نوں ہتھیار بنا اپنا
سرداریاں لئی جھلیا جاگیر ضروری نہیں

شکلاں وچ کیہ رکھیا ذاتاں وچ کیہ رکھیا
اس عشق اچ کوئی رانجھا کوئی ہیر ضروری نہیں

ماہی دی نظر پڑھ کے مضمون سمجھ جا توں
اس محفل وچ ناصر تقریر ضروری نہیں

نعت شریف

میرے مولا کی قدرت کی حد ہی نہیں
مصطفیٰ کی رسالت کی حد ہی نہیں

جن کے قدموں سے پتھر لچکنے لگے
کتنے بے نور لمحے چمکنے لگے
بادِ سر سر میں غنچے مہکنے لگے
پھر فضاؤں میں پنچھی چمکنے لگے
زمزمہ دل کی دھڑکن پہ جاری ہوا
جلوۂ جانِ رحمت کی حد ہی نہیں

پھیلتی ہی گئی تا نظر روشنی
آگئی پھر چمن در چمن تازگی
مسکرانے لگی پھر نئی زندگی

دوستی میں بدلنے لگی دشمنی
آج تشریف لائے ہیں خیر الوریٰ
شانِ یومِ ولادت کی حد ہی نہیں

تند موجوں میں کشتی کو ساحل ملا
ایسا راہبر ملا ایسا کامل ملا
ہر کوئی دینِ فطرت پہ ماٹل ملا
ہو گیا وہ غنی جو بھی سائل ملا
سب پہ اُس کا کرم سب پہ اُس کی عطا
اس کرم اس سخاوت کی حد ہی نہیں

خالقِ بزمِ ارض و سماء ایک ہے
نغمہ لا الہ کی صدا ایک ہے
ایک ہے ایک کا سلسلہ ایک ہے
ہر جگہ ہے مگر وہ خدا ایک ہے
ہاں وہ دریا بہ دریا وہی یم بہ یم
اُسکی وحدت میں کثرت کی حد ہی نہیں

جس کی خوشبو سے موسم معطر ہوئے
 جسکے جلووں سے ذرے منور ہوئے
 جس کے ذرے کے گدا سب سکندر ہوئے
 شاہ جیلاں ہوئے پیر کلیر ہوئے
 جس کے زیر نگیں کیا فلک کیا زمیں
 اُس نبی کی حکومت کی حد ہی نہیں

جسکی صورت میں یزداں کی صورت بھی ہے
 جس کی سیرت میں ندرت بھی جدت بھی ہے
 جس کا دین مبیں دین فطرت بھی ہے
 جس کی خاموشیوں میں فصاحت بھی ہے
 جس کا ہر بول قرآن کی تفسیر ہے
 اُس کے فہم و فراست کی حد ہی نہیں

جس کا چرچا مکینوں مکانوں میں ہے
 جس کا مسکن غلاموں کی جانوں میں ہے
 جس کا ناصر گزر آسمانوں میں ہے
 جس کے جبریل بھی نعت خوانوں میں ہے
 اُس کی توصیف و مدحت کی حد ہی نہیں

نعت شریف

مصطفیٰ کے دیوانے کب کسی سے ڈرتے ہیں
ذکر کملی والے کا کرنے والے کرتے ہیں

عقل کے جو بندے ہیں خود ہی ڈوب جاتے ہیں
عشق والے طوفاں میں ڈوب کر ابھرتے ہیں

آپ کے پسینے سے جن گلوں کو نسبت ہے
موسم خزاں میں وہ اور بھی نکھرتے ہیں

پتھروں سے اٹھتی ہے گونج پھر سلاموں کی
جس گلی محلوں سے مصطفیٰ گزرتے ہیں

ہے طریقہ نبیوں کا یہ خدا کی سنت ہے
ذکر مصطفیٰ سارے اللہ والے کرتے ہیں

فکرِ مصطفیٰ سے ہی ذکرِ مصطفیٰ سے ہی
بخت بھی جگاتے ہیں جھولیاں بھی بھرتے ہیں

دلِ جلے حسینوں پر مر گئے تو کیا ہوا
ہم تو ہیں دیوانے جو نبی پہ مرتے ہیں

آپ کی محافل میں ناصر آ ہی جاتے ہیں
خوش نصیب وہ بندے جو خدا سے ڈرتے ہیں

نعت شریف

ذرا کر لیئے التجاواں اکھٹیاں
کراں گے مدینے دعاواں اکھٹیاں

ہے کافی ترے ناں دا ہتھیار سانوں
بے شک اوں ہر کے بلاواں اکھٹیاں

نہ چہرے تے رونق نہ مقبول زاری
ایہہ منکر نوں ملیاں سزاواں اکھٹیاں

ابوبکر فاروق عثمان حیدر
دیئے چار نیں پر شعاواں اکھٹیاں

ایدھر سبز گنبد ایدھر گھر خدا دا
غلاماں نوں لبھ گتیاں چھاواں اکھٹیاں

جے لُون لُون مرا بن زباں جاوے مولا
میں سب نعتاں کر کے سناواں اکھٹیاں

مدینے دی مٹی کھجوراں تے زم زم
اوتھوں جا کے چیزاں لیاواں اکھٹیاں

جیویں زندگی بھر رہے یار کٹھے
اونویں روضے اندر نے تھاواں اکھٹیاں

خدایا توں ناصر نوں پہنچا مدینے
دونویں عیداں اوتھے مناواں اکھٹیاں

نعت شریف

اکھاں تھک گئیاں ہنجواں نوں ڈول ڈول کے
دکھاں چھڈیا اے مارسانوں رول رول کے

کوئی کرے کہ نہ کرے تیری گل سوہنیا
شان دے قرآن تیری کھول کھول کے

جہنے تیریاں اداواں نال ویر رکھیا
مرب کرنے گا ذلیل اوہنوں رول رول کے

جہنے چھوڑیا اے راستہ حضور آپ دا
اوہنے مر جانا راستے نوں ٹول ٹول کے

میرا وال وال بن جاوے جام سوہنیا
پیواں غم تیرے صبح و شام گھول گھول کے

دیکھ آپ دے اشارے ہوئے قربان سارے
نعتاں پڑھیاں سی پتھراں نے بول بول کے

تیری شان تے مقام عقلاں دے غلام
تھک جان گے ترازواں تے تول تول کے
ناصر اوتھے جا کے عرضاں سنائیاں ہنجواں

نعت شریف

ٹینکاں دانہ توپ تلوار دا زمانہ ایں
 پیار تقسیم کرو پیار دا زمانہ ایں
 اللہ دے حبیب دا مقام دسو کھل کے
 پھل ونڈو سجنوں بہار دا زمانہ ایں
 گلاں نال بھلا کون تسلیم کر دا
 پڑھو گے درود تے سکون سدا پاؤ گے
 اَجکل ایس ہتھیار دا زمانہ ایں
 کلمے دا ویکھو ذرا ترجمہ کر کے
 بالکل ایہہ وی سرکار دا زمانہ ایں
 ہنجواں دے نال ذرا اکھیاں نوں پوچ لو
 محفلاں اچ آؤ دیدار دا زمانہ ایں
 طیبہ ولے پھیر لوؤ چہرے فیر بیلو
 گھڑی گھڑی واجاں ماردا زمانہ ایں
 ناصر ہر دور وچ سنو کن لا کے
 اللہ فرماؤندا مہرے یار دا زمانہ ایں

نعت شریف

محشر میں کوئی اُس کا مددگار نہ ہوگا
 سرکارِ دو عالم سے جیسے پیار نہ ہوگا
 مل جائے گی طیبہ میں جسے رہنے کو کٹیا
 واللہ وہ جنت کا طلب گار نہ ہوگا
 دامانِ کرم آپ کا لہرائے گا سر پر
 جس وقت کہیں سایہ دیوار نہ ہوگا
 اک آپ کا نوکر جو ہوا خلد سے باہر
 اللہ کا کسی شخص کو دیدار نہ ہوگا
 کھالے جو عقیدت سے درشاہ کی مٹی
 پائے گا شفا پھر کبھی بیمار نہ ہوگا
 کیا چیز خدائی ہے خدا مانگ لے اُن سے
 جو مانگو گے مل جائے گا انکار نہ ہوگا
 آقا کا ثناء خوان بڑی چیز ہے ناصر
 رسوا وہ کبھی برسرِ بازار نہ ہوگا

نعت شریف

شانناں رب نے ودھائیاں مدینے دیاں

ہر طرف روشنائیاں مدینے دیاں

خاک طیبہ وہی کھائی تے میں سمجھیا

کھالیاں نے مٹھائیاں مدینے دیاں

نال پلکاں دے عاشق نبی پاک دے

کر دے ویکھے صفائیاں مدینے دیاں

جا کسے ہور تھاں تے رہو خواہشو

اتھے یاداں سمائیاں مدینے دیاں

سانوں قرآن دسدا اے اللہ نے وی

آپ قسماں اٹھائیاں مدینے دیاں

زندگی میری ہو جائے ختم دوستو

دساں جے میں بھلائیاں مدینے دیاں

اوہ برا سارے بریاں توں انسان جے

جیہڑا کر دا برائیاں مدینے دیاں

میری بخشش دا ناصر سب ہو گئیاں

گلاں جو جو سنائیاں مدینے دیاں

نعت شریف

ملا بے کسوں کو سہارا مدینہ
ہمیں جان و دل سے ہے پیارا مدینہ

جو خود دیکھ آئے یہ بات اُن سے پوچھو
کہ ہے کس قدر پیارا پیارا مدینہ

نہیں ہوتی اک بار سیراب آنکھیں
خدایا دکھا دے دوبارا مدینہ

بھلا وہ سمندر دبوئے گا کیسے
کہ ہو ساتھ جس کے کنارے مدینہ

خدا کہتا ہے کیسے کھاؤں نہ قسمیں
کہ ہے یا نبی یہ تمہارا مدینہ

ستارے بھی لیتے ہیں انوار جس سے

وہی ہے وہی ہے ستارا مدینہ

بنا دیتا ہے پل میں سلمان و بوذر

وہ ہے مصطفائی ادارہ مدینہ

ہمارے عقیدے کی ہے جان ناصر

ہمارا مدینہ ہمارا مدینہ

نعت شریف

جو کچھ آپ دے سینے وچ اے اوہ لوح دے آئینے وچ اے
جتھے وی کوئی عاشق مردا ہندا دن مدینے وچ اے
اکو ای تے رحمتِ عالم سچا لعل خزینے وچ اے
ڈبے کیویں سفینہ میرا خود لچ پال سفینے وچ اے
خوشبوواں دا کوئی خزانہ آپ دے پاک پسینے وچ اے
جو چڑھیا حسنین دے بیڑے اوہ محفوظ سفینے وچ اے
آپ دا اسمِ گرامی وسدا دھڑکن دے سازینے وچ اے

میں جتھے وی ہوواں ناصر

میری سوچ مدینے وچ اے

نعت شریف

سب جشن مناون آئے ایہہ دیوانے سرکار دے
دل تے دولت کیہ اے سجنوں ایہہ جاناں وی واردے

جس دم آیا کملی والا ہو یا نور اُجالا
ہر کوئی مقصد پا گیا اپنا کیہ ادنیٰ کیہ اعلیٰ
آ جاون اوہ محفل اندر جو پیاسے دیدار دے

جس ویلے تشریف لیا یا کل عالم دا والی
دھیاں نوں وی عزتاں ملیاں بھر گئے کا سے خالی
قدسی آئے کرن نظارے فلکاں توں سرکار دے

جنت وچوں حوراں آئیاں آج تے بنھ قطاراں
اپنے رنگ خزاواں بد لے لڈیاں پان بہاراں
آمنہ پاک دے گھروچ ویکھو جلوے چمداں مار دے

دائی حلیمہ دی اسواری پائلاں پاندی جاوے
 جتھے رکھے قدم اوہ اپنا سکے ہوون ساوے
 ہر طرفوں پئے ہلے آون جنت دی گلزار دے

اینویں تے نہیں گیت سناندا اوہدے کل زمانہ
 ہے لچ پال ازل توں ناصر حسن حسین دا نانا
 رتے کون سنا سکدا اے دو جگ دے مختار دے

نعت شریف

زندگی حضور دی اے پیار پیار پیار
اپنی حیاتی ساری سوہنے اُتوں وار وار

سوہنا ایں مدینہ وچ ڈیرا اے حضور دا
آپ دے دوارے اُتے سماں نور نور دا

زندگی حضور دی تے رحمتاں دی کان ایں
آپ دا تے خلقِ عظیم قرآن ایں

روضہ حضور تے کنیاں صفائیاں نے
آپ نے تے ویریاں لئی چادر ایں وچھائیاں نے

آپ نے کریم نالے شان بڑی وڈی اے
وحشی جے قاتلاں نوں معافی دے چھڈی اے

زندگی حضور دی معیار دا اخیر اے
 ہر کوئی آپ دے دوارے دا فقیر اے

پچھ لو و سوہنے دا زمانہ کہندا پیا اے
 پتھراں دے بدلے دعاواں دیندا گیا اے

ناصر ہر موڑ اُتے لج پال پچھیا
 کنڈے سی وچھائے جہنے حال اوہدا پچھیا

نعت رسول مقبول ﷺ

اللہ نوں رُسولاں وچوں پیاریا
 عرشِ بریں دے تاریا
 خدا دی سونہہ مشکل ہے جینا جے ہن وی نہ ہوئی حاضری
 توں آئیوں تے بدلے موسم ہو گئے دُور اندھیرے
 چمن چمن وچ اودوں آ کے پھلاں لالے ڈیرے
 جبرائیل وی لگ پیا پاون دھرتی ولے پھیرے
 پائیاں دھالاں آ کے روشنی ہوئی ولادت جو آپ دی
 کہ انج ایٹھوں نسیاں خزاواں کہ آئیاں اوہ پھر نہ کدی

اللہ سوہنا کرم کماوے آ جاوے اوہ ویلا
 وسے میریاں سدھراں داوی اُجڑیا ہويا بیلہ
 جدھر ویکھاں نظری آوے چین قرار دا میلہ
 آوے نصیباں اُتے تازگی ہووے مدینے وچ حاضری
 میں مر کے وی فیر نہیوں مر دا بے راضی ہووے میرا نبی

ہن ویکھاں گا شہر مدینہ دل نوں نت سمجھاواں
 سن لے گا محبوب خدا دا دل دیاں خاص دُعاواں
 روواں شہر مدینے وٹے کر کر لمیاں بانہواں
 ہووے آباد کلی آس وی۔ زندگی ایہہ زاری وچ بیت گئی
 کہ ہتھیں ہووے کاسہ اک میرے تے ہووے تیرے شہر دی گلی

میں ناصر مسکین وچارا توں لُج پال قدیمی
 بن کے رحمت آ گئی جگ تے تیری ذات رحیمی
 ظالم دا سر نیواں کر گئی تیری پاک حلیمی
 بنی ایں مثال تیری سادگی۔ رب نوں پسند تیری عاجزی
 کہ ہووے نہ بیان میرے کولوں ایہہ شان تیری شانناں بھری

نعت شریف

میرے سرکار میرے لج پال کدی آ ویکھو میرا حال
 تے اکھاں ساون وانگوں وسیاں نینداں نسیاں
 تیرا ویکھ لوواں دربار تے ہو جائے سینہ ٹھنڈا ٹھار
 تے سٹیاں زخم زخم وچ وسیاں نینداں نسیاں
 شاہ دنیا و دیں میرا دنیا تے نہیں تیرے بن ہور کوئی آسرا
 مصطفےٰ مصطفےٰ مصطفےٰ المدد یا نبی میرے مشکل کشا
 جاندا طیبہ نوں ویکھاں جدوں حاجی کوئی تے دل میرا ہو کے بھرے
 چلے نہ وس کوئی جنڈری اے پھس موئی ہن ایہہ گدا کی کرے
 مینوں میرے حضور ہن رکھنا نہ دُور واسطہ آپ نوں آل دا
 لجاں سرکار پالو مینوں چھیتی بلا لو حال ویکھ لو بے حال دا
 میں مدینے دیاں روز گلاں کراں
 حوض اکھیاں دے میں نال ہنجواں بھراں

تیری چوکھٹ تے میں شالا جا کے مراں
 تیری سوہنی گلی جیویں کھڑیا چمن
 جیویں سوہنا ایں توں اونویں سوہنا وطن
 او تھوں پھٹ دی سدا ہر عطا دی کرن

بُھلدی نہ مینوں تیری نگری اوہ پیاری میرے محبوب خیرالوری
 سنونا صدی زاری اونی کس دن ہے واری اے مرے مہرباں ہاویا

نعت شریف

حال دوہائی لب تے آئی پئے گئی میرے پیش جدائی
 لب تے آوے جدوں مدینہ میرا ٹھر ٹھر جاوے سینہ
 آقا ہن لا دے پار سفینہ
 رات پئے یادن چڑھ آوے ہن تنہائی روز ڈراوے
 رحمت لبھدی سستی ویکھاں پاک نبی دی بستی ویکھاں
 کیوں کر غیر دا مرنا مرئے آو ذکر حضور دا کرئے
 کرئے مٹھیاں مٹھیاں باتاں چمکن ایہدے نال براتاں
 سکھ دا ضامن نام نبی دا پیار ہے بس پیغام نبی دا
 نور دا بدل تن کے آیا سوہنا رحمت بن کے آیا
 بخت سولا میرا ہووے شہر مدینے ڈیرا ہووے
 گلپاں دے وچ رور وگھماں اُس در دا ہر پتھر چماں
 ناصر میں گنہ گار ضرور آں عیبی تے بدکار ضرور آں
 جد سوہنے دی یاد ایچ روواں اجلا صاف تے ستھرا ہوواں

نعت شریف

بن کے نورِ خدا مصطفیٰ آ گئے

مرحبا مرحبا مصطفیٰ آ گئے

اُجڑی دُنیا تھی آقا نے آباد کی

ہر طرف دھوم ہے اُن کی میلاد کی

سب کے مشکل کشاء مصطفیٰ آ گئے

جن کی خبریں نبی سارے دیتے گئے

جو گدا آئے خیرات لیتے گئے

وہ سراپا عطا مصطفیٰ آ گئے

ہو گئے نور دنیا کے ظلمت کدے

جن کے آنے سے ماؤں کو بیٹے ملے

سرورِ انبیاء مصطفیٰ آ گئے

عرش پر جشن جن کا منایا گیا
 سب رسولوں کو جس میں بلایا گیا
 ہاں وہی دل مڑبا مصطفیٰ آگئے

مشرکوں بت پرستوں کے دن پھر گئے
 سب تراشے ہوئے بت زمیں پر گرے
 حق نگر حق نما مصطفیٰ آگئے

اب نہ مایوس ہو گا سوالی کوئی
 آج ناصر نہ لوٹے گا خالی کوئی
 مسکرا اے گدا مصطفیٰ آگئے

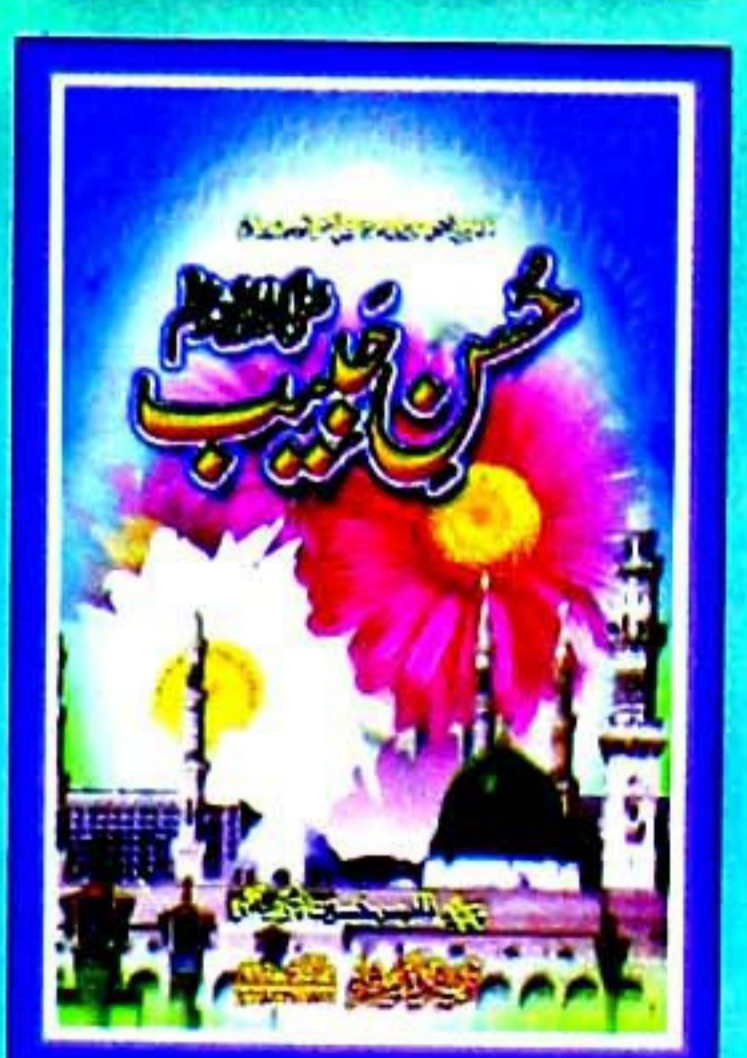
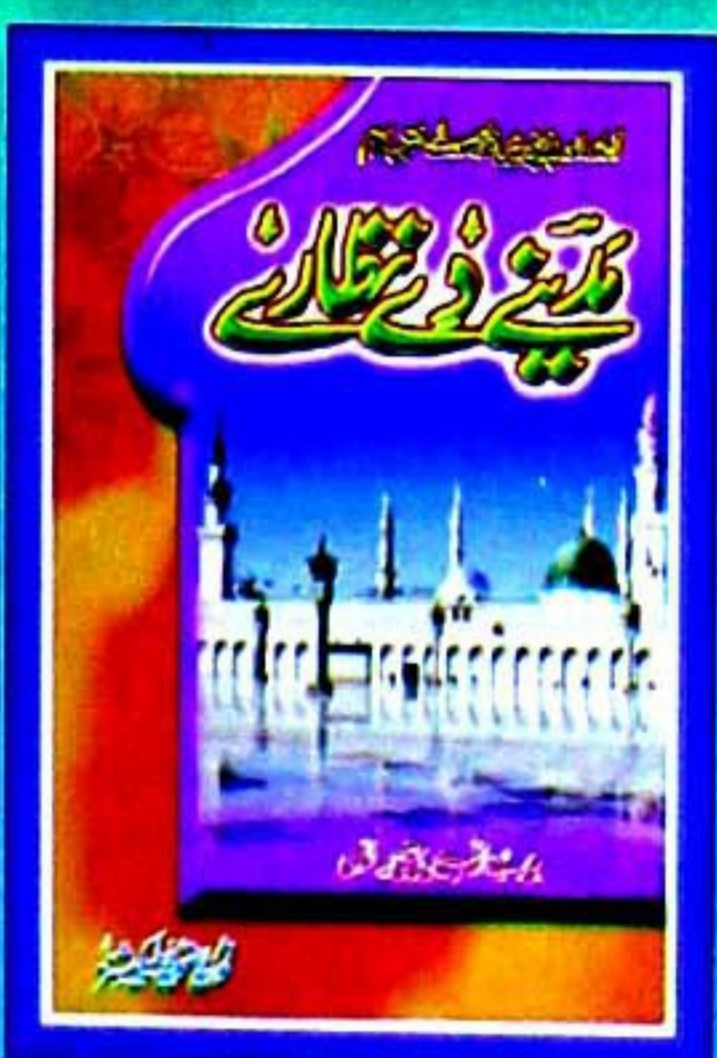
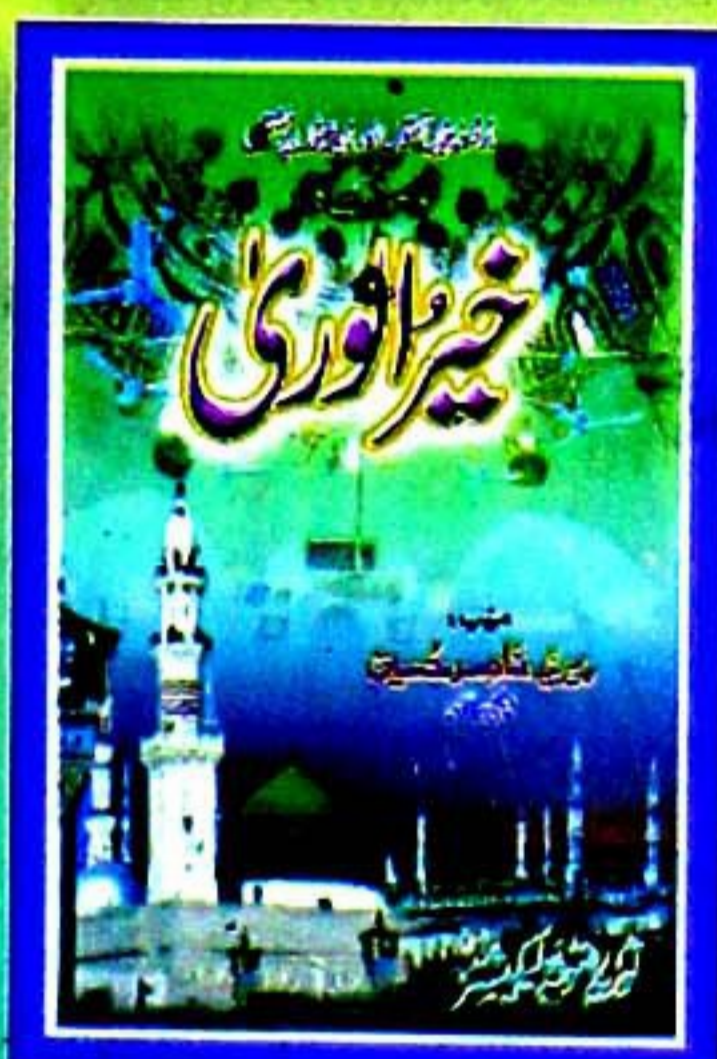
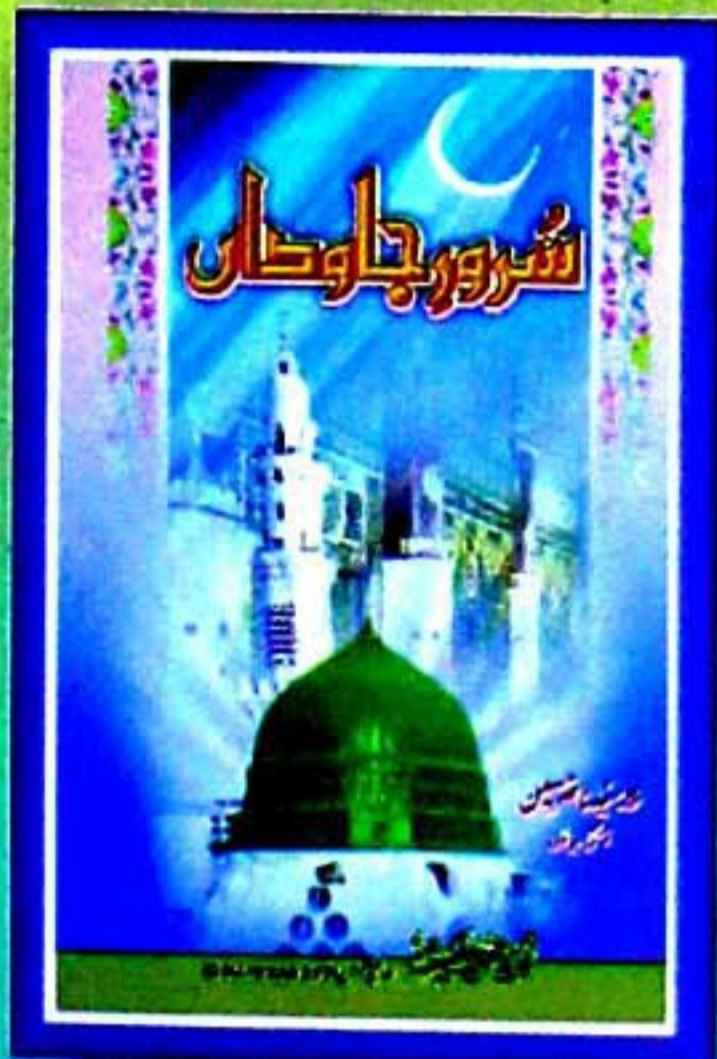
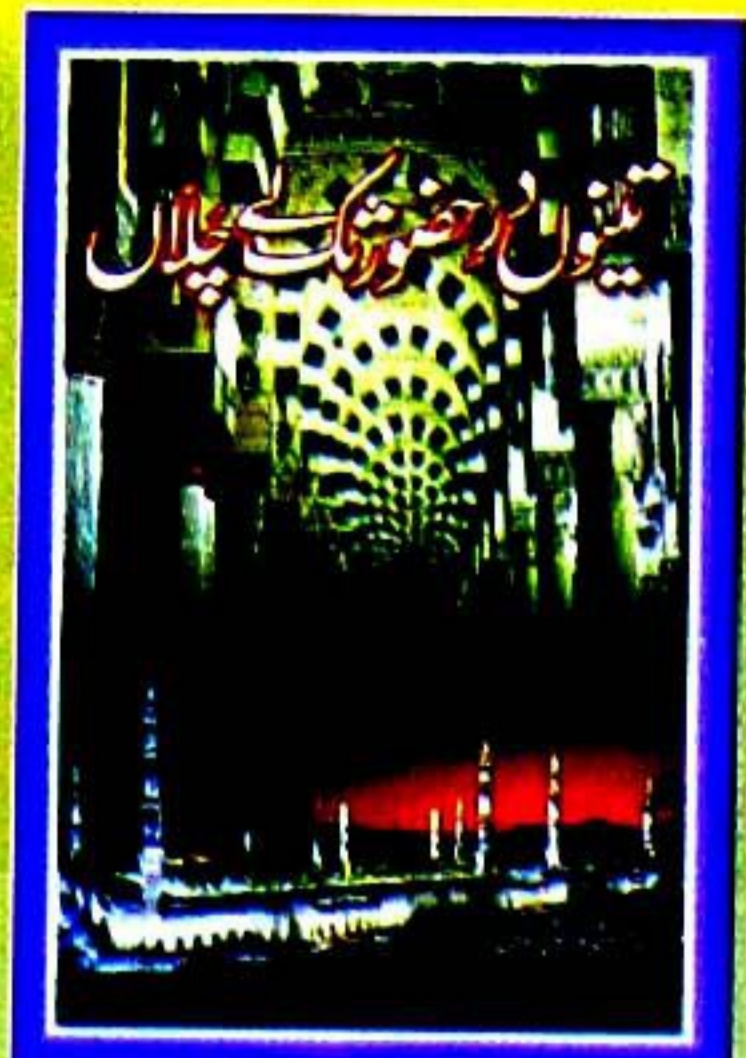
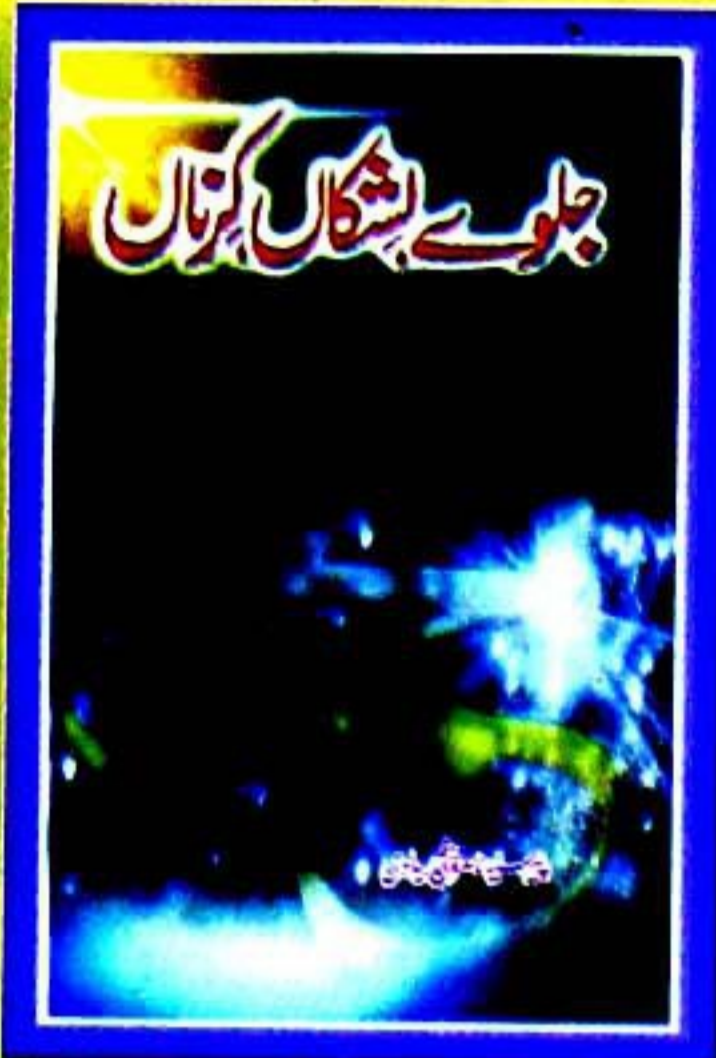
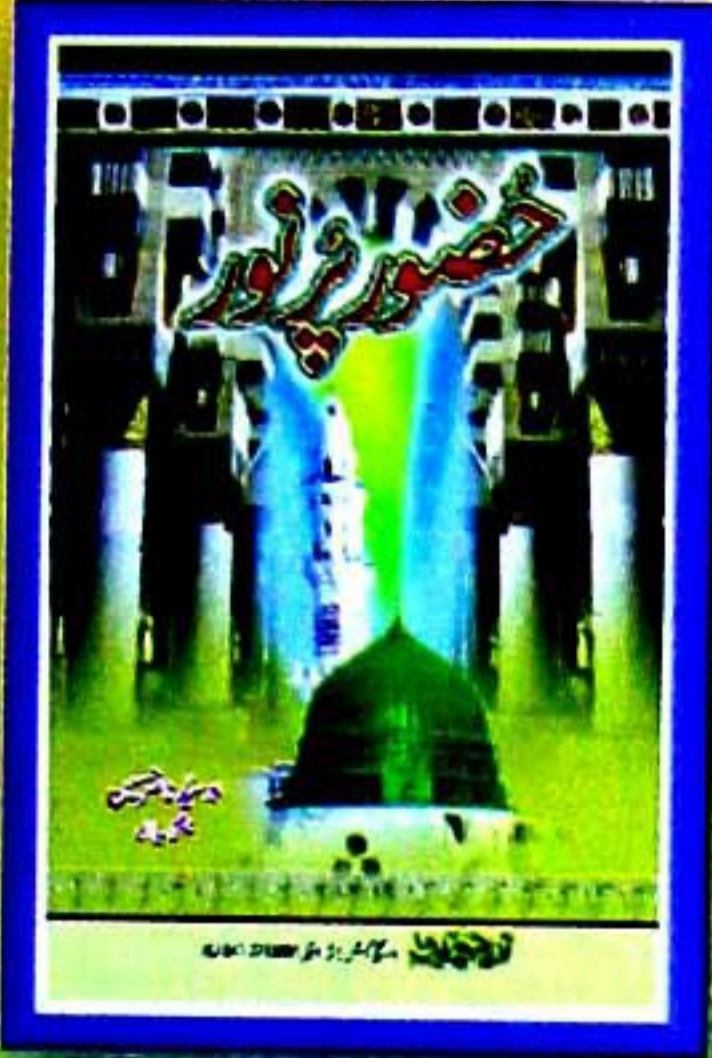
عشق دی بیماری اے سب توں اولڑی
 ایہہ کھچ لیندی عاشق دی ہڈیاں توں چمڑی
 قبر تیک نالے رہوے بے قراری

ایہہ چہرے تے زردی تے رنگ پیلا پیلا
 ایہو شاید بخشش دا بن جائے وسیلہ
 تیرے نانویں لا کے حیاتی گزارے

نہ مکیاں نے یاداں تے ناں چین آیا
 تیرے ہاتھوں ناصر کدوں گھر سجایا
 نہ عیذاں منائیاں نہ محفل شنگھاری

پیرسیدنا محمد میں پیشی سیالوی

کے خوبصورت اعلیٰ ترین مجموعے

8343

نوریہ رضویہ پبلیکیشنز

۱۱- گنج بخش روڈ لاہور

